

בעניין:

שרת התרבות והספורט - ח"כ מירי רגב, ת.ז. 59602714
על ידי ב"כ עוה"ד אלעד איזנברג ו/או חגי חביב ואח'
ממשרד אורלנסקי, איזנברג, מוזסון ושות'
מדרך ששת הימים 30, בני ברק 5120261
טל': 03-7323888, פקס: 03-7323887

התובעת

- נגד -

1. ערוץ 10 החדש בע"מ, ח.פ. 513024760
2. חדשות 10 בע"מ, ח.פ. 513174565
3. גולן יוכפז
4. ספי עובדיה
5. ברוך קרא
6. נענע 10 בע"מ, ח.פ. 513910869

על ידי ב"כ עורכי הדין פישר בכר חן וול אוריון ושות'
מרחוב דניאל פריש 3, תל אביב 64731
טלפון: 03-6069640; פקסימיליה: 03-6069625

הנתבעים

כתב הגנה

הנתבעים 1-6, ערוץ 10 החדש בע"מ (להלן: "ערוץ 10"), חדשות 10 בע"מ (להלן: "חדשות 10"), גולן יוכפז (להלן: "יוכפז"), ספי עובדיה (להלן: "עובדיה"), ברוך קרא (להלן: "קרא") ונענע 10 בע"מ (להלן: "נענע 10") (ביחד, להלן: "הנתבעים"), מתכבדים להגיש כתב הגנה מטעמם לכתב התביעה בתיק שבכותרת (להלן: "התביעה").

כל עובדה או טענה הנטענות או נזכרות בכתב הגנה זה, נטענות באופן מצטבר, משלים או חלופי לכל טענה אחרת הנכללת בו, לפי הקשר הדברים, בין אם נאמר הדבר ובין אם לאו.

כל עובדה או טענה שהנתבעים לא הודו בה במפורש, תיראה כמוכחשת בזאת. כל המסמכים הנזכרים בכתב התביעה או המצורפים אליו כנספחים, מדברים בעד עצמם, והנתבעים מכחישים את פרשנות התובעת לתוכם.

נטל ההוכחה לאמור בכתב התביעה מוטל על התובעת, ואין באמור בכתב התביעה ו/או בכתב הגנה זה כדי להעביר על שכם הנתבעים את נטל הבאת הראיות או את נטל ההוכחה של טענה או עובדה, המונחים לפתחה של התובעת.

כל ההדגשות שלהלן אינן במקור, אלא אם נאמר אחרת.

א. פתח דבר

1. מדובר בתביעה מקוממת שמוטב לו לא היתה באה לעולם כלל.
2. נכון יהא לפתוח כתב הגנה זה בציטוט מתוך ספרו של ח' כהן, חופש הביטוי וזכויות הפרט, כדלקמן:

"חופש העיתונות הוא זכות כמו זכויות רבות יסודיות אחרות, וגם חירות כחירויות אחרות; והיא איננה זכות של העיתונות ואיננה זכות של עיתונאי. היא זכות של כל אחד ואחד מאיתנו. היא זכות הפרט. זכותי היא לקבל בצינורות האפשריים והמקובלים והחוקיים את האינפורמציה הטובה והמדוייקת והמוסמכת והמקיפה והרבה ביותר, הזכותי היא להביא לאחרים בצינורות המקובלים והחוקיים והאפשריים האלה את כל מה שאני יכול להביא לידיעתם, על מנת שידעו הם ויכירו מה דעתי על הענינים העומדים על סדר יומה של הציבוריות."

חיים כהן חופש הביטוי וזכויות הפרט ספר השנה של העיתונאים 189 (תשי"ח)

3. ודוק, עניינה של תביעה זה היא בתקיפת חופש העיתונות וזכותו של הציבור לדעת, תוך היזקקות לטיעוני סרק שאין מאחוריהם ולא כלום.
4. בחודש אוגוסט 2015 פורסמה בחדשות ערוץ 10 כתבתו של ספי עובדיה, במסגרתה הובאה הקלטה בה נשמעת התובעת, שרת התרבות והספורט, מתאמת עמדות עם יועצה ובכירים ממשרדה על מנת למצוא אמתלה להעברתם של מיליוני שקלים לכיסו של מפרסם פרטי, בגין מסע לפרסום פרויקט של משרד התרבות והספורט, ללא פניה ללשכת הפרסום הממשלתית, כמתחייב, או עריכת מרכז, ולמנגינת ליבם של הגורמים המשפטיים הרלוונטיים. פרשה זו, מטבע הדברים, פורסמה בהמשך, בין היתר, בשידורים נוספים בערוץ 10 ובאתר "נענע 10".
5. הדברים העולים מההקלטה – המדברים בעד עצמם – הם חמורים, וחושפים את ההתנהלות הציבורית הפסולה של השרה ואנשיה – התנהלות אשר אין חולק כי יש לציבור עניין רב בה וכי היא ראויה לביקורת תקשורתית.
6. לא זו אף זו, בעקבות חשיפת ההקלטה בחדשות 10, הועבר העניין לביקורתם של היועץ המשפטי לממשלה ומבקר המדינה, ונכון למועד זה טרם ניתנה החלטתם בנושא.
7. לדאבון הלב, חרף חשיבותם של הדברים שהובאו, שלוו בביקורת עיתונאית עניינית ולגיטימית, מנסה התובעת להשתיק את אותם דברי ביקורת אשר אינם נעימים לאזנה.
8. ואולם, משעסקינן בפעולותיה של שרה בממשלת ישראל במסגרת תפקידה, אין זה מן הראוי להשתיק ביקורת מסוג זה והלכה ידועה היא, כי באיזון שבין הזכות לשם טוב לבין הזכות לחופש הביטוי, מקום בו הנפגע מפרסום הינו אדם האוחז בתפקיד ציבורי, המשקל שיש להעניק לחופש הביטוי הוא גבוה.
9. כך או אחרת, הגם שאין התביעה מגלה כל עילה שכן לא היה בפרסומים משום לשון הרע, או כל פגיעה אחרת בתובעת, כפי שיפורט בכתב הגנה זה, ממילא עומדות לנתבעים ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, ובכללן הגנות אמת בפרסום ותום הלב.
10. נעבור להרצאת הדברים כפי סדרם.

ב. הצדדים

11. התובעת, ח"כ מיירי רגב (להלן: "התובעת" או "השרה"), הינה שרת התרבות והספורט בממשלה הנוכחית.
12. התובעת 1, ערוץ 10, היא החברה האמונה על השידורים בערוץ מסחרי זה. בין היתר, משדר ערוץ 10 את השידורים המוזכרים בכתב התביעה.
13. התובעת 2, חדשות 10, היא החברה האמונה על שידורי החדשות הנכללים במסגרת שידורי ערוץ 10.
14. התובע 3, יוכפז, הינו מנכ"ל חדשות 10, במסגרתה שודרו הפרסומים נשוא התביעה.
15. התובע 4, עובדיה, הינו הכתב הפוליטי של חדשות 10, והוא אשר חשף את הפרשה במסגרת הכתבה נשוא התביעה, אותה ערך והגיש.
16. התובע 5, קרא, הינו פרשן לענייני משפט בחדשות 10 והביא פרשנותו לכתבה נשוא תביעה זו במסגרת מהדורת החדשות בערוץ 10.
17. התובעת 6, נענע 10, הינה חברה אשר בבעלותה פורטל אינטרנט, אליו מועלים, בין היתר, תכנים המשודרים במסגרת שידורי ערוץ 10, ואשר אליו הועלו הפרסומים נשוא תביעה זו.

ג. העובדות הצריכות לעניין

18. ביום 30.8.2015 במסגרת כתבת תחקיר בחדשות 10 חשף עובדיה, הכתב הפוליטי של חדשות 10, הקלטה מקוממת, במהלכה נשמעים השרה, יועצה ובכירים במשרדה **מתאמים עמדות ובונים סיפור כיסוי על מנת לתרץ מדוע העבירה סך של 2.5 מיליון ש"ח מכספי הציבור למשרד הפרסום "יהושע TBWA"** של רמי יהושע (להלן: "יהושע"), **ללא עריכת מכרז או פניה ללשכת הפרסום הממשלתית (להלן: "לפ"מ"), ובניגוד להמלצות הגורמים המשפטיים הרלוונטיים** (להלן: "הכתבה", "הפרשה" ר-ה"הקלטה").
- העתק הכתבה מיום 30.8.2015 במהדורת החדשות צורפה לכתב התביעה כנספח 11 וניתנת לצפייה בקישור: <http://news.nana10.co.il/Article/?ArticleID=1145683>.
19. כספים אלו הועברו ליהושע לצורך הכנת קמפיין פרסום ליוזמה של השרה לפרויקט אשר כונה "לא לדאוגוסט" – פרויקט של משרד התרבות והספורט שנועד לספק לילדים פעילויות במהלך חודש אוגוסט.
20. הדברים העולים מההקלטה ואשר הושמעו בכתבה מדברים בעד עצמם ועל כן נביא חלקים מהם:

בכיר א': "למה בחרנו ברמי יהושע? אנחנו מסבירים שהיה סיעור מוחות של כמה משרדי פרסום, השרה ביקשה..."

השרת: "לא, לא, לא, לא טוב! לא טוב! תשובה רעה, רעה, רעה! למה רמי יהושע? משרד התרבות והספורט, הטוטו הוא חלק ממשרד התרבות, הוא חלק ממדיניות של הפעלת אה... מדיניות של ספורט, משרד התרבות והספורט, הטוטו."

בכיר א': "יש כאן בעיה, עשינו דיון משפטי קצר בבוקר, מה שאת אומרת השרה זו היתה האמירה הראשונית שלנו, ואז התברר שזה לא כל כך מחזיק מים מבחינה משפטית. כרגע למשפטנים,

תקשיבו עזבו, זה לא נכון מה שאתם אומרים לגבי הטוטו, ואנחנו בשקט יכולנו ללכת ללפ"מ (לשכת הפרסום הממשלתית) ולעשות את זה במהירות, אפילו זה גם פוטנציאל אוטומטית ללכת ללפ"מ. צריך בכל זאת להסביר הסבר נוסף למה הלכנו לרמי יהושע. ההסבר של הטוטו הוא לא מספיק טוב, צריך להוסיף עוד מימד".

בכיר ב': "ולכן אני אומר, לכן אני אומר בפרוטוקול שמופיע בדירקטוריון של הטוטו שזה רמי יהושע, רמי יהושע נבחר על סמך בקשת המשרד להיות עם רמי יהושע ואני אומר שיהיו לא מעט דירקטורים שיוציאו את הפרוטוקול הזה. אנחנו רוצים להיות זהירים אז אנחנו חושבים על זה מראש".

השרה: "אבל רגע, מה זה אנחנו בחרנו, מה, אתם רוצים להגיד לי שרמי יהושע לא עובד בטוטו?"

בכיר ב': "עובד בטוטו, אבל, ב..., ב..., בדירקטוריון הוא אושר על פי בקשת המשרד".

בכיר א': "יש לנו פתרון, השרה, אני רק רוצה להציג אותו, הפתרון הוא, הפתרון הזה מקובל גם על המשפטנים כאן, כדי להתמודד גם עם הסוגייה של לפ"מ וגם עם הסוגייה שכביכול אנחנו פנינו לטוטו וביקשנו למנות את רמי יהושע, שזה מופיע בפרוטוקול של הדירקטוריון שלהם. עכשיו הפתרון שלנו הוא כזה: היה סיעור מוחות, השרה ביקשה רעיונות כדי לעשות את הפרויקט הזה, כי זה היה הרעיון שלה והחזון שלה, הטוטו יחד עם משרדים נוספים שזה אספי, ואמיר דן ואחרים, בא עם רעיון, הרעיון שהטוטו בא, הוא בא יחד עם הזכין שלו, יחד עם רמי יהושע. זה היה הרעיון של הטוטו וכתוצאה מזה הוחלט ללכת עם הטוטו והזכין שלו כי הם הביאו את הרעיון".

השרה: "טוב, מאה אחוז, מאה אחוז".

מאיר סוויסה, יועץ התקשורת: "השרה, השרה, זה לא פתור. התשובה הזאת לא פתורה. מי שירצה לחפש אותנו ולטוטו יש מלא שונאים ברוך ה', אה... יוציא את הפרוטוקול הזה וצריך להיות הסבר שהוא לא רק משפטי אלא הוא גם מקצועי וזה מה שחסר".

בכיר א': "לא, לא, יש הסבר מקצועי. הם השיגו קונספט מנצח! אהבנו אותו".

מאיר סוויסה: "רגע בסדר, זה ברור רק שאלה, שאלה. שאלה גיא בהקשר הזה, זה היה דורש מכרז או לא דורש מכרז?"

מאיר סוויסה: "ישאלו למה לא ניתנו לעוד משרדים הזדמנות להציע את מרכולתם?"

21. מההקלטה, שהובאה בפרסומים כהווייתה, עולה תמונה ברורה – שלא יכולה להשתמע לשני פנים – השרה, יועצה ובכירים ממשרדה מתאמים עמדות על מנת לתרץ בדיעבד מדוע העבירו מיליוני שקלים למשרד פרסום פרטי ללא מכרז או פניה ללפ"מ, תוך עקיפה בוטה של החובות המוטלות עליהם.

22. ויובהר, בין אם מדובר בהכנה למסיבת עיתונאים כנטען בכתב התביעה ובין אם לאו – לא ניתן להתכחש לעובדה כי מדובר **בתיאום עמדות לאור מעשה פסול שנעשה על ידי השרה**.

23. בשיחה זו מנסים יועצי השרה לתרץ את בחירת יהושע לפרסום הקמפיין לאור מספר מכשולים שניצבים בפניהם:

23.1. ראשית, בתחילת השיחה טוענים הם (טענה עליה חזרו גם בכתב התביעה), כי הטוטו הוא שבחר את משרד הפרסום עימו הוא עובד, וזאת בניסיון לעקוף את הפגם החוקי בהעסקת משרד פרסום פרטי במסע פרסום של משרד ממשלתי, חלף פניה ללשכת הפרסום הממשלתית, או עריכת מכרז על ידי המשרד, כפי שיוסבר בהמשך. אלא, שבמהלך השיחה, **מציינים יועצי השרה כי היועצים המשפטיים אינם סבורים, כי מבנה עסקה זה מחזיק מים מבחינה חוקית כדבריהם. דהיינו, יועצי השרה מודעים לקושי המשפטי במעשיהם ובכל זאת נמנעים מפניה ללשכת הפרסום הממשלתית**. יתר על כן, ולמרות העובדה שהיועצים והשרה מודעים לקושי המשפטי, חוזרת השרה בכתב התביעה שהגישה על טענתה זו, כאילו העובדה שמשרד יהושע הובא על ידי הטוטו הפכה את העסקתו בקשר למסע פרסום של משרד התרבות והספורט – ללא מכרז – לחוקית. ויובהר, כי גם בתגובת משרד התרבות והספורט לכתבה אין כדי לאשש טענה זו.

23.2. שנית, במהלך השיחה מנסים יועצי השרה להתמודד עם מכשול נוסף: בפרוטוקול ישיבת הדירקטוריון של הטוטו צוין, כי **משרד התרבות והספורט הוא שביקש את יהושע**. יועצי השרה מנסים להתאים את טענתם עליה חזרו בכתב התביעה - כי הטוטו הוא שבחר את משרד הפרסום, בניסיון (פסול) לעקוף את חוק חובת מכרזים - עם הדברים הסותרים שמופיעים בפרוטוקול ישיבת הדירקטוריון. הנה כי כן, **טענת התובעת בכתב התביעה, לפיה הטוטו הוא שבחר את משרד הפרסום, נסתרת מהאמור בשיחה זו**.

24. אין ספק כי גם אם אותו תיאום עמדות נעשה לקראת מסיבת עיתונאים, אין בכך כדי להוציא את עוקצו.

25. בהקשר זה נציין, כי משרד התרבות והספורט כפוף לחוק חובת המכרזים, תשנ"ב-1992 (להלן: "חוק חובת מכרזים"), הקובע בסעיף 2(א) את חובת המכרז, כדלקמן:

"המדינה, כל תאגיד ממשלתי... לא יתקשרו בחוזה לביצוע עיסקה ... או לרכישת שירותים, אלא על-פי מכרז פומבי הנותן לכל אדם הזדמנות שווה להשתתף בו".

26. יוסבר, כי לעניין התקשרות משרדי הממשלה בעסקה לרכישת שירותי פרסום, קובעות הוראות התכ"מ¹ כי **משרדי הממשלה מחויבים לרכוש שירותי פרסום מלפ"מ**.

¹ התכ"מ (תקנון כספים ומשק) הינו קובץ הוראות מנהל שמפרסם החשב הכללי של משרד האוצר, מכח תקנה 24(א) לתקנות חובת המכרזים, תשנ"ג-1993 (להלן: "תקנות חובת מכרזים"), הקובעת כי "מבלי לגרוע מסמכויותיו על פי כל דין רשאי החשב הכללי לקבוע בתקנון כספים ומשק הוראות מינהל לענין ביצועם של החוק ותקנות אלה, לרבות - (1) הוראות לענין ביצוע התקשרויות הפטרות מחובת מכרז לפי תקנות אלה".

27. כך, נקבעה בהוראות התכ"מ חובת רכישת שירותי פרסום על ידי משרדי הממשלה מלפ"מ, כדלקמן:

"4.1. משרדי הממשלה ויחידות הסמך מחויבים לרכוש, החל מ- 1 בספטמבר 2011 את שירותי הפרסום הבאים מ"לפ"מ":

- 4.1.1. פרסום ופעילות באינטרנט...
- 4.1.2. הפקות...
- 4.1.3. פרסום בערוצי מדיה...
- 4.1.4. עבודות אחרות לצורכי פרסום..."

"1" העתק מהוראות התכ"מ הרלוונטיות מצורף **כנספח 1**.

28. מהאמור לעיל עולה בבירור, כי העברת הכספים למשרד הפרסום של יהושע עבור מסע הפרסום שנעשה עבור משרד התרבות והספורט, חלף פניה ללפ"מ, נעשתה בניגוד לדין.

29. עיינו הרואות, כי מדובר בחשיפת שערורייה פוליטית שאין פלא מדוע השרה היתה מעוניינת לחשתיקה.

30. כבר כאן יש להבהיר, כי בגין החשדות החמורים שעולים מההקלטה שנחשפה בכתבה, נמצאת הפרשה בימים אלו על שולחנם של היועץ המשפטי לממשלה ומבקר המדינה.

ד. הפרסומים נשוא תביעה זו – פורסמו בהתאם להוראות הדין

31. השרה מלינה על שבעה פרסומים שפורסמו בערוץ 10 ובנענע 10, לטענתה, "מתוך כוונה להוציא את דיבתה של התובעת, לבזותה ברבים ולפגוע בתדמיתה ובשמה הטוב".

32. אלא שלא היו דברים מעולם. הפרסומים משקפים את האמת הכואבת שבבסיס הפרשה – העברת מיליוני שקלים מהקופה הציבורית למפרסם פרטי, ללא פניה ללפ"מ או למצער עריכת מכרז על ידי משרד התרבות והספורט. עיקר הפרסום הינו השמעת ההקלטה בה נשמעים השרה ויועציה. ודוק, בפרסומים יש משום נקיטת עמדה ציבורית-עיתונאית לגיטימית ומתיחת ביקורת מותרת וראויה – הא ותו לא.

33. נבחן עתה את הפרסומים עליהם מבוסס כתב התביעה:

33.1. כמפורט לעיל, ביום 30.8.2015 פורסמה במהדורת החדשות המרכזית של ערוץ 10 כתבתו של עובדיה (כהגדרתה לעיל: "הכתבה"), במסגרתה הוצגה ההקלטה, וכן הובעה דעתם העיתונאית והמקצועית של עובדיה וקרא בנוגע לדברים הנשמעים בה.

33.2. במקביל לפרסום הכתבה פורסמו עיקרי הדברים שעלו בה גם באתר נענע 10.

"2" העתק הכתבה מיום 30.8.2015 באתר "נענע 10" מצורף **כנספח 2**.

33.3. באותו היום, לאחר פרסום הכתבה, הובאו עיקרי הכתבה והושמעו חלקי ההקלטה גם בתוכנית "היום שהיה" בערוץ 10 – תוכנית המסכמת את חדשות היום.

העתק הכתבה מיום 30.8.2015 בתוכנית "היום שהיה", ניתן לצפייה בקישור: <http://www.10tv.nana10.co.il/article/?articleId=1145606>

33.4. למחרת, יום 31.8.2015, הוזכרה הכתבה והושמעו חלקים מן ההקלטה במבזק חדשות הבוקר של ערוץ 10.

העתק הכתבה מיום 31.8.2015 במבזק חדשות הבוקר צורף לכתב התביעה כנספח 34.

- 33.5. בהמשך, ביום 31.8.2015, במהלך תוכנית "הבוקר עם אורלי וגיא" בערוץ 10 הוזמן עובדיה להתראיין אודות הכתבה ושוב נשמעו קטעים מתוך ההקלטה.
- העתק מהריאיון של עובדיה ביום 31.8.2015 בתוכנית "הבוקר עם אורלי וגיא" צורף לכתב התביעה כנספח 25 וניתן לצפייה בקישור: <http://www.10tv.nana10.co.il/article/?articleId=1145743> (דקה 30:22).
- 33.6. ביום 31.8.2015, פורסם במהדורת החדשות המרכזית של ערוץ 10, כי הפרשה נשוא הכתבה הובאה לשולחנו של היועץ המשפטי לממשלה, אשר יבחן אם להורות למשטרה לפתוח בבדיקת הפרשה. בנוסף פורסם, כי מבקר המדינה כבר פתח בבדיקה בעקבות הפרשה. כמו כן, הובאו במהדורה זו תגובותיהם של יו"ר התנועה למען איכות השלטון, עו"ד אליעד שרגא – אשר סבר כי על היועץ המשפטי לממשלה ומפק"ל המשטרה לבחון את עובדות הפרשה; וכן הובאה תגובתו של חבר הכנסת מיקי רוזנטל מהמחנה הציוני, אשר הפציר כי "סימולציה לא היתה שם, זה פשוט שקר" ו"שיועצים משפטיים בתוך משרד התרבות התנגדו למהלך, אמרו שהוא לא כשר והוא מריח רע ולכן צריך למצוא לו פתרונות".
- העתק מהכתבה מיום 31.8.2015 במהדורת החדשות, צורפה כנספח 26 לכתב התביעה וניתנת לצפייה בקישור: <http://news.nana10.co.il/Article/?ArticleID=1145765>.
- 33.7. ביום 1.9.2015, במהדורת החדשות המרכזית של ערוץ 10, עלה לשידור עובדיה ופרסם כי לפי בדיקה של עיתון "The Marker", על פי הערכות בשוק הפרסום מתוך תקציב בסך של 2.5 מיליון ש"ח שהועבר ליהושע, מומשו רק 1.4 מיליון ש"ח. לאור עובדה זו העלה עובדיה את השאלה – מה עלה בגורלם של מיליון שקלים נוספים שהועברו לצורך תקציב הפרסום ליהושע.
- העתק מהפרסום מיום 1.9.2015 במהדורת החדשות צורף לכתב התביעה כנספח 27 וניתן לצפייה בקישור: <http://www.10tv.nana10.co.il/article/?articleId=1146177>.

ה. הפרק המשפטי

ה.1. על כוונות, תביעות השתקה ועשיית שימוש לרעה בהליכי משפט

34. בחינת התנהלותה של התובעת לאחר הגשת התביעה דנא, כפי שסוקרה היטב בכלי התקשורת, מובילה למסקנה אחת ויחידה: התביעה דנא אינה אלא תביעת השתקה, המשמשת את התובעת כדי לנסות ולסכור את פיהם של מי שמותחים עליה ביקורת, או מציעים סיקור בלתי-מחמיא בעניינה.
35. ודוק, בעקבות פרסום נוסף בעניינה של השרה בערוץ 10, בעניין פרשת המינויים הפוליטיים והתבטאותה כלפי היועץ המשפטי לממשלה² – פרשה שכמו בעניינינו הועברה אף היא לבדיקתו של מבקר המדינה – דאגה השרה במסגרת תגובתה לפרסום להעלות על נס את עובדת הגשת התביעה דנא, וזאת חרף התמודדות אמיתית עם הטענות החדשות והקשות שעלו נגדה.
36. כך למשל פורסם על ידי השרה בעמוד הפייסבוק שלה ביום פרסום הפרשה החדשה:
- "זה לא סוד שתבעתי את ערוץ 10 במיליון שקלים... מאז אני נמצאת תחת מתקפה ספציפית של ערוץ 10. זה כולל שאילתות

² <http://news.nana10.co.il/Article/?ArticleID=1158009&sid=126>

הזויות ובדיקות שכתבי הערוץ עורכים עלי באופן חריג ויוצא דופן..."

37. התנהלות זו של התובעת עולה כדי כוחנות גרידא, והיא מבטאת את הניסיון לעשות שימוש בהליכי משפט לצורך מניעת ביקורת לגיטימית, כלומר לצורך השתקה.
38. בכך, לוקחת התובעת חלק במגמה עכשווית של תביעות השתקה, במסגרתה מזדרזים בעלי יכולת לתבוע אנשי תקשורת בגין סיקורם הבלתי מחמיא.
39. מטרתה היחידה של תביעה זו היא הפעלת לחץ על נתבעים, לצורך השתקת הביקורת הציבורית, לרבות עתידית – אין בתביעה זו דבר שיוכל לעמוד.
40. תביעות השתקה רבות כגון התובענה דנא מוגשות בארצות הברית, בה התגבשה דוקטרינה המכונה Strategic Lawsuits Against Public Participation – SLAPP. על פי דוקטרינה זו, אמצעי ראשון במעלה לצורך השתקת דיון ציבורי הוא הגשת תביעות לשון הרע.
41. מטרתן המרכזית של תביעות SLAPP כגון תביעה זו טמונה בעצם ניהול ההליך, ולא בתוצאתו. בדרך זו מנסים תובעים להרתיע נתבעים, כמו גם צדדים נוספים, מהשמעת דעותיהם, באמצעות הבאתם של נתבעים למצב בו יאלצו להשקיע משאבים רבים – זמן, כסף ואנרגיה – בניהול ההליך, תחת השמעת ביקורת נגד התובעים. מטרתן המרכזית והעליונה של תביעות אלו היא הגבלת או מניעת חופש הביטוי.
42. בתי המשפט בארצות הברית דנו בתופעה, וקבעו כי מדובר במקרה ספציפי של שימוש לרעה בהליכי משפט, מתוך מטרה להפעיל לחץ כלכלי ומשפטי כנגד מי שהעז לדבר ולפעול.
43. נוכח חומרת התופעה, היא קיבלה מענה של חקיקה ייעודית בארצות הברית, למשל באמצעות העברת הנטל בבקשה לסילוק תביעה על הסף מהנתבע לתובע, במדרגים שונים³.
44. דוקטרינה זו טרם עוגנה בפסיקה בישראל, אולם מספר פסקי דין נדרשים אליה ואף מיישמים את מבחניה, חרף העובדה כי טרם נמצא מקרה לגביו נקבע כי הוא עולה כדי SLAPP (ראו, למשל, ת.א. 42150/05 עוזיהו נ' ורוליס (פורסם בבנו, 15.4.2007) (להלן: "עניין עוזיהו"); בש"א 172000/08 ברקאי נ' פיירול (פורסם בבנו, 6.11.2008)).
45. דומה כי עם הגשת התביעה הנוכחית, נמצאה ההזדמנות הראויה להחיל את הדוקטרינה האמורה אף בישראל.
46. בהתאם, הגיעה העת לסלק תביעה זו על הסף, כדברי בית המשפט הנכבד בעניין עוזיהו:

"הדוקטרינה קובעת כי מתן אפשרות ניהול של דיון ארוך ומתיש על בסיס האסטרטגיה שמאחורי תביעות SLAPP מביא להרס תהליך של החלפת רעיונות וחופש הביטוי, הואיל ותביעות SLAPP, מעצם ניהול התביעה, יש בה משום ניצול לרעה של כללי המערכת, עיוותים חמורים במערכת הצדק, תוך מתן אפשרות לגורמים בעלי עוצמה ואינטרסים להטיל מורא על יחידים וארגונים ולונטריים.

³ חוקי Anti SLAPP חוקקו בארצות הברית במדינות בושינגטון, קליפורניה, ניו יורק, מינסוטה, אילינוי, מסצ'וסטס, אוקלהומה ועוד. לשם הדוגמה: קליפורניה - California Code of Civil Procedure Sec. 425.16; ניו יורק - N.Y. DEL. CODE ANN. tit. 10, §§ 8136 - 8138 (1992); דלוואר - N.Y.C.P.L.R. 3211C.P.L.R. 70-a & 76-a; MASS. GEN. LAWS ANN. ch. 231 § 59H (1994). קיים אף ניסיון לקדם חקיקה פדראלית בנושא. מגמה זו הולכת ומתחזקת ובשנים האחרונות יותר ויותר מדינות מקדמות חוקים הנושא.

על כן גורסת הדוקטרינה את סילוקן המוקדם של תביעות
 SLAPP על מנת להרתיע תובעים אחרים מלהגישן..."

47. והדברים ברורים.
48. ברי, כי עסקינן בניסיון לאטום הרמטית את חופש הביטוי ואת החירות העיתונאית, ולסכור פיות של מי ש"העזו" לבקר את השרה.
49. מן האמור לעיל עולה, כי הגשת התביעה דכאן איננה אלא בגדר היתממות של השרה, אשר לכאורה אינה מבינה מהו הפגם המוסרי החמור שנפל במעשיה עליהם נלמד מההקלטה ומהפרסומים בתקשורת.

ה.2. חופש הביטוי והחופש להשמעת דעה

ה.2.א. כללי

50. רבות נכתב בישראל אודות חופש הביטוי וחופש העיתונות, ומעמדם העליון של אלו הפך זה מכבר להלכה פסוקה.
51. בע"א 751/10 פלוני נ' דיין-אורבך, (פורסם בנבו, 8.2.2012) (להלן: "ע"א דיין"), נדרש בית המשפט לסוגיית חופש העיתונות וקבע כי:

"עיתונות חופשית הינה "תנאי הכרחי למשטר ייצוגי, לממשל תקין והוגן, לחירויות האדם. בפועל היא יכולה לשמש נייר לקמוס של הדמוקרטיה: יש עיתונות חופשית – יש דמוקרטיה; אין עיתונות חופשית – אין דמוקרטיה." (דנ"א קראוס, בעמ' 53). לעיתונות החופשית תפקיד קריטי בחברה הדמוקרטית המודרנית. תפקידה מתבטא, בין היתר, בהיותה גורם בדיקה, ביקורת ופיקוח חיצוני על פועלן של רשויות המדינה השונות (ראו גם גיא פסח "הבסיס העיוני של עיקרון חופש הביטוי ומעמדה המשפטי של העיתונות" משפטים לא(4) 895, 935 (תשס"א)). לעיתונות תפקיד חשוב בהבעת ביקורת על מעשי השלטון ובחשיפת תופעות שליליות והבאתן לידיעת הציבור. העיתונות היא הזירה הציבורית שבה מתאפשר שוק דעות יעיל. יש לה תפקיד מפתח בהבאת מידע אקטואלי לעיני הציבור ובהעלאת המודעות לסוגיות בעלות חשיבות ציבורית. תפקיד זה משקף לא רק את זכותו של העיתונאי להשמיע אלא – בעיקר – את זכות הפרט לקבל מידע" (פסקה 80 לפסק דינו של המשנה לנשיאה ריבלין; ר' בעניין זה גם דנ"א 2121/12 פלוני נ' דיין (פורסם בנבו, 18.9.2014, פסקה 53 לפסק דינו של הנשיא גרוניס, להלן: "דנ"א דיין").

52. ואמנם, התביעה דנא מכוונת נגד ביטוי מובהק של חופש העיתונות והחופש להבעת דעה, אך ורק משום שחשיפת הפרשה על ידי הנתבעים לא נעמה לאזניה של השרה. גם מטעם זה ברי, כי אין לחתיר את התביעה דנא עומדת, בשעה שכל תכליתה צמצום חופש הביטוי, ופגיעה בעצם מהותו.

ה.2.ב. בחינת קיומה של לשון הרע תיעשה תוך איזון בין הזכות לשם טוב לבין הזכות לחופש הביטוי

53. פרמטר נוסף שיש להביאו בחשבון במסגרת ההליך הפרשני לבחינת קיומה של לשון הרע, הינו האיזון בין הזכות לשם טוב לבין הזכות לחופש הביטוי.

54. ראו את שנקבע בע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי (פורסם בנבו, 4.8.2008, עמ' 14):

**"מהלך הניתוח של טענת הפגיעה בשם הטוב, המולידה עולה
בנזיקין ומזכה בפיצוי, בנוי מארבעה שלבים... על כל ארבעת
שלבים אלה חולש עקרון האיזון החוקתי בין הזכות לשם טוב
ולפרטיות לבין הזכות לחופש ביטוי... איזון זה משפיע על פרשנות
הוראות החוק ודרך יישומו בכל הקשר".**

55. במסגרת איזון זה ייחסו בתי המשפט חשיבות רבה לחופש הביטוי, אשר מהווה את "ציפור נפשה של הדמוקרטיה" (ע"פ 255/68 מדינת ישראל נ' בן משה, פ"ד כב(2) 427), וכנגזרת ממנה גם להגנה החוקתית על כבוד האדם (רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510).

56. בפסיקת בתי המשפט הענפה בהקשר זה נקבע כי באיזון בין הזכות לשם טוב לבין חופש הביטוי, יש ליתן משקל מיוחד לחופש הביטוי, בהיותו של זה תנאי מוקדם להבטחת קיומן של רוב זכויות היסוד.

57. יפים לעניין זה דבריו של כבוד השופט א' ברק (כתוארו דאז) בע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(3) 840:

"האינטרס השני, שיש לקחת בחשבון באיזון המשפטי, הוא הערך של חופש הביטוי. חירות זו הוכרה, בשורה ארוכה של פסקי דין, כאחת מחירויות היסוד של האדם בישראל... אין להתפלא, על כן, כי חופש הביטוי כונה כ'ציפור נפשה' של הדמוקרטיה שלנו... וכי הוא נתפס כ'זכות עילאית'... בעלת מעמד על-משפטי..."

בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע העקרון כי גם ביטוי שיש בו לשון הרע הוא ביטוי שעקרון חופש הביטוי 'מכסה' עליו, תוך שההגנה הניתנת לביטוי זה חייבת להתחשב בערכים אחרים, כגו: שמו הטוב של אדם, שמשפטנו מתחייב בהם...

באיזון זה בין הערך האישי והציבורי לשם טוב לבין הערך האישי והציבורי לחופש הביטוי יש ליתן משקל מיוחד לערך בדבר חופש הביטוי... בצדק צוין כי חופש הביטוי 'מהווה את התנאי המוקדם של כמעט כל החירויות האחרות'... וכי הוא 'יסוד מסד ותנאי מוקדם להבטחת קיומן ולשמירתן הנאמנה של רוב זכויות היסוד האחרות'...

58. האיזון בין הזכות לשם טוב לבין חופש הביטוי מושפע, בין היתר, מזהותו של הגורם נשוא הפרסום.

59. לעניין זה נקבע בפסיקה כי מקום בו הנפגע מן הפרסום הינו **אדם האוחז במשרה ציבורית או בתפקיד שלציבור עניין בו** – המשקל שיש להעניק לזכותו לשם טוב ייחלש.

60. ראו לעניין זה הדברים שנקבעו בע"א 4534/02 שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ' (פורסם בנבו, 4.3.2004):

**"שיקול חשוב נוסף שיש לשקול במסגרת זו, הוא זהות הנפגע מן הביטוי, וביתר דיוק, היותו איש ציבור, דמות ציבורית או אדם פרטי. במשפט האמריקאי זהו שיקול מכריע, ובמקרים כאלה ניתן משקל מקסימלי לחופש הביטוי...
בפרשת אבנרי ציינתי כי:**

'גופים ואנשים הנושאים במשרות ציבוריות או בתפקידים שלציבור עניין בהם, נוטלים על עצמם מעצם מעמדם ותפקידם סיכונים קשורים בהתנכלות לשמם הטוב. כמובן, אין בכך כדי להצדיק פגיעה בשמם הטוב, שהוא היקר בנכסיהם, אך יש בכך כדי להחליש את המשקל שיש ליתן לשיקול זה ביחס לחופש הביטוי' (בעמ' 863).

ניתן להרחיב סטנדרט זה ולהוסיף ולקבוע כי המשקל שיש להעניק לזכות לשם טוב נחלש גם כאשר מדובר בדמות ציבורית,

אשר לה נגישות רבה לכלי התקשורת, ואשר נמצאת במרכזו של פולמוס ציבורי... מן הרגע שמתעורר דיון ציבורי, שאינו במישור עובדתי, עמידתו של הנפגע צריכה להיות גבוהה יותר; עליו להיות נכון לספוג הערות ביקורתיות המתייחסות לדיון זה" (עמ' 570).

61. ברוח זו נפסק גם בעניינו של שר הבינוי והשיכון לשעבר, אריאל שרון ז"ל:

"ביסוד השיקול הראשון ניצבת ההשקפה שכאשר הנפגע מפרסום לשון הרע הוא איש ציבור, והפרסום נוגע לנושא הכרוך בעיסוקיו הציבוריים ושהוא מעניינו של הציבור, הרי שבפרשנות משמעותו של הפרסום לעניין תחולתה על המפרסם של איזו מההגנות הנתונות לו לפי החוק, יש להעדיף את הנוסחה הפרשנית המתיישבת עם עקרון חופש הביטוי על פני הנוסחה הפרשנית המייחסת את עיקר המשקל לזכותו של הנפגע להגנת שמו הטוב (ר' פסקה 20 לפסק דינו של השופט מצא).

"חשוב לציין, כי חשיפתו לביקורת אינה מציבה את איש הציבור בעמדה נחותה. אדרבה, דווקא לו – להבדיל ממי שאינם אנשי ציבור – יש כלים לבר-משפטיים אפקטיביים להתמודדות עם דברי שקר המוטחים כלפיו. הואיל ונגישותו לאמצעי התקשורת גדולה יחסית, נתונה לו ביתר שאת האפשרות להכחיש, אף להזים, את הדברים בפומבי ולהעמיד את גירסתו לשיפוט הציבור." (ע"א 323/98 שרון נ' בנימין (פורסם בנבו, 18.2.2002) פס' 23 לפסק דינו של השופט מצא)

62. דברים אלו יפים במיוחד לעניינו אנו, בו אין חולק על כך שמדובר בפרשה שנסובה סביב פעולותיה של התובעת – שרת התרבות בממשלה הנוכחית – במסגרת תפקידה.
63. למען הסר ספק יובהר, כי "שמה הטוב" הלכאורי של השרה, לא רק שלא נפגע על ידי הנתבעים, אלא שככל שנפגע, הרי שנפגע על ידי השרה עצמה, שהתנהלותה גורפת קיתונות של ביקורת מהציבור ושענייני משרדה עולים חדשות לבקרים לבדיקות היועץ המשפטי לממשלה ומבקר המדינה.
64. בנסיבות אלו, ברי כי טענותיה של השרה בדבר שמה הטוב והצורך להגן עליו בכל מחיר, אינן יכולות לעמוד.

ה.3. בפרסומים אין משום לשון הרע, ולחלופין עומדות לנתבעים הגנות החוק

65. הפרסומים מהווים חשיפה עיתונאית לגיטימית ואין בהם דבר שיעלה כדי לשון הרע.
66. על סמך הדברים הקשים העולים מן ההקלטה, הובאו בפרסומים, מטבע הדברים, דברי ביקורת לגיטימיים, וחששות נוכח הקשיים העולים מהתנהלותה של השרה. ביקורת כגון זו, נגד שרה בממשלת ישראל המעבירה מיליוני שקלים למשרד פרסום פרטי עבור פרויקט שמשרד התרבות והספורט יזם, מבלי שנערך במשרדה מכרז - ולא דרך לפ"מ, היא ביקורת עניינית, לגיטימית ורלוונטית.
67. יתר על כן, מסעיף 39 לכתב התביעה עולה, כי השרה ויועציה ציפו לשאלות בעניין זה מאת העיתונאים, שהרי לגרסתם השיחה שהוקלטה היא הכנה למסיבת עיתונאים. דהיינו, התובעת עצמה **מודה** בכתב תביעתה, כי צפתה שהתנהלות משרדה בקשר לבחירת משרד הפרסום יהושע למתן שירותי פרסום עבור משרד התרבות והספורט ללא מכרז תעורר שאלות ותהיות בדבר חוקיות המהלך מצד התקשורת. השרה עצמה **מודה** כי צפתה שמעשים אלו יגררו **ביקורת מצד התקשורת**.
- כבר מטעם זה, ברור כי הפרסומים הינם דברי ביקורת לגיטימיים על שרה ועל משרד התרבות והספורט, ואינם לשון הרע.

68. עם זאת, לחלופין, ככל שסיבור בית המשפט הנכבד כי היה בפרסומים משום לשון הרע, וכי נפגע שמה של התובעת (ולא כך היא), הרי שהנתבעים סבורים, כי בנסיבות הקיימות, קמות להן במובהק הגנות מכוח חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").

ה.3.א. אמת דיברתי

69. הנתבעים סבורים כי עומדת להם הגנת "אמת בפרסום", בהתאם לסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, שכן המידע שפורסם הינו אמת ויש בו עניין ציבורי.

70. באשר לעניין הציבורי, כמתואר בהרחבה לעיל, אין ולא יכול להיות חולק על חשיבותה הציבורית של הפרשה במרכזה ניצבת התובעת, שרת התרבות והספורט.

71. נזכיר, כי הפסיקה עמדה על ההגדרה המרחיבה הנוגעת לעניין ציבורי, וזאת בגדרי הלכת דין:

"ככלל, עניין ציבורי הוא עניין שידיעתו ברבים רלוונטית להגשמת מטרה ציבורית או שיש לציבור תועלת בידיעה לגביה – אם לצורך גיבוש דעתו בעניינים ציבוריים ואם לשם שיפור אורחות חייו... 'עניין ציבורי' לא קיים רק בפרסום המזהיר את הציבור מפני סכנה חמורה לחייו או לבריאותו. 'עניין ציבורי' הוא מושג רחב יותר, המתייחס גם לחשיבות שבדיון הציבורי בנושא חברתי או פוליטי. 'ככל שהפרטים נוגעים ומשפיעים יותר על אנשים אחרים, כך קטנה הזכות למנוע את הפרסום'" (פסקה 101 לפסק דינו של המשנה לנשיאה ריבלין בע"א דיין; וכן ר' פסקה 41 בפסק דינו של הנשיא גרוניס בדני"א דיין).

72. על רקע זה מובנת ביתר בהירות גם חשיבות קביעתו של בית המשפט העליון בעניין הלכת דין, כדלהלן:

"אדם הבוחר לקחת על עצמו מעמד חברתי, בעל סמכות, בוחר מכללא גם לחשוף את עצמו לפגיעה מסוימת בפרטיות ולביקורת ציבורית רחבה יותר כלפיו... מי שבוחר לשאת באחריות על גורלם של פרטים מהציבור – צריך שיהיה מוכן גם לסמוג ביקורת בנוגע למידת יכולתו שלו לבצע את מה שנטל על עצמו". (פסקה 106 לפסק דינו של המשנה לנשיאה ריבלין בע"א דיין).

73. ואכן, לאור חשיבות הדיווח והבאת המידע אודות הפרשה, הפרשה אכן זכתה לסיקור נרחב מצד כלי תקשורת נוספים.

74. חשיפה עיתונאית מן הסוג הנדון כאן אף יכולה ועשויה לעורר את רשויות המדינה לפעול בהתאם למידע הנחשף, לבדוק את הפעילות המתוארת ולשקול את צעדיה בקשר עמה, כפי שאכן נעשה בענייננו, עת פתח מבקר המדינה בבדיקה אודות הפרשה.

75. בחינתו של מבקר המדינה את הפרשה עשויה ללמדנו לא רק אודות החשיבות הציבורית שבפרסומים אלא אף להוות ראיה לאמינותם.

76. ודוק, בבסיס הפרסומים עומדת הקלטה, בה נשמעת התובעת עצמה בשיחה שערכה עם יועצה ובכירים במשרדה – על כך לא יכול להיות חולק; ההקלטה הובאה באופן מלא, ללא עריכה, ועל כן גם התובעת עצמה לא טוענת נגד אמיתות הדברים האמורים שם, המדברים בעד עצמם. באשר לביקורת שנשמעה במסגרת הפרסומים העומדים בבסיס התביעה, הרי שמדובר בביקורת עיתונאית רלוונטית ולגיטימית, נוכח הדברים הקשים העולים מההקלטה.

77. יודגש, כי במסגרת כתב התביעה כלל לא מוכחשת עובדת העברת מיליוני השקלים ליהושע, חלף פניה ללפ"מ, וזאת למרות דבריו של בכיר במשרד השרה, שהתריע בפניה כי הרעיון של העברת הכספים ישירות ליהושע – וללא ללפ"מ – "לא כל כך מחזיק מים מבחינה משפטית":

"בכיר א': יש כאן בעיה, עשינו דיון משפטי קצר בבוקר, מה שאת אומרת השרה זו היתה האמירה הראשונית שלנו, ואז התברר שזה לא כל כך מחזיק מים מבחינה משפטית. כרגע למשפטים, תקשיבו עזבו, זה לא נכון מה שאתם אומרים לגבי הטוטו, ואנחנו בשקט יכולנו ללכת ללפ"מ (לשכת הפרסום הממשלתית) ולעשות את זה במהירות, אפילו זה גם פוטנציאל אוטומטית ללכת ללפ"מ. צריך בכל זאת להסביר הסבר נוסף למה הלכנו לרמי יהושע. ההסבר של הטוטו הוא לא מספיק טוב, צריך להוסיף עוד מימד"
(מתוך ההקלטה)

78. באשר לקשר שבין השרה ליהושע, המוזכר בכתבה, יובהר, כי קיים בידי הנתבעים מידע אודות קשר בלתי אמצעי ביניהם.

79. ואולם, חרף האינדיקציות הקיימות בידי הנתבעים, משעה שיהושע והשרה עמדו על היעדר קשר כאמור, הבהירו הנתבעים – למען הזהירות בלבד – במסגרת מהדורת החדשות המרכזית ביום שלמחרת פרסום הכתבה, כי "בין השניים לא היתה היכרות מוקדמת". עובדה זו אף הושמטה מהכתבה באתר "נענע 10".

80. כך או אחרת, גם אם נניח כטענת השרה, כי לא היה בינה לבין יהושע קשר קודם לפרויקט (וכאמור לא כך הוא הדבר על פי המידע המצוי בידי הנתבעים), הרי שמדובר בפרט לוואי. יוסבר.

81. ראשית, משקלו היחסי של פרט זה ביחס לפרסום הוא מזערי, כך לדוגמה:

81.1. במסגרת הכתבה נאמר פעם אחת, בסופה, כי "בידי חדשות 10 עדויות המצביעות על קשר בלתי אמצעי בין השרה לבין יהושע" ואף לא נעשה שימוש במילה "מקורב".

81.2. במסגרת הפרסום באתר נענע 10, נכתבה פעם אחת בלבד, המילה "מקורב", ולמחרת הוסרה מילה בודדת זו מהכתבה.

82. שנית, מדובר בפרט שאין בו כדי להביא לפגיעה כלשהי בשרה, השונה באופן מהותי ומשמעותי מהפגיעה (ככל שקיימת) כתוצאה מהפרסום בשלמותו.

83. ודוק, בין אם יהושע מקורב לשרה ובין אם לאו – העברת הכספים אליו נעשתה, כמפורט בהרחבה לעיל, בניגוד לדין, ובניגוד לעמדת היועצים המשפטיים כפי שעולה מההקלטה.

84. לעניין זה נפסק, כי גם כאשר קיים פער מסוים בין המציאות המוכחת (לכאורה) לבין דרך הצגתה בפרסום, עשוי המפרסם לחסות תחת ההגנה של אמת בפרסום, אם העובדה שהועלתה בפרסום ולא הוכחה הינה פרט לוואי:

"הכלל הוא שיש לבחון את הפרסום בשלמותו. המבחן הוא, האם הפגיעה שנגרמה מפרסום הפרט השגוי שונה באופן מהותי ומשמעותי מהפגיעה שהייתה נגרמת לנפגע אילו תוארה המציאות העובדתית באופן מדויק" (עא (ת"א) 29415-06-12, הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' עודד קאשי (פורסם בנבו, 22.1.2014, עמ' 10-11)

85. בענייננו ברי, כי השאלה אם היתה היכרות מוקדמת בין השרה למר יהושע הינה פרט **מזערי** בפרסומים, וניסיונה של השרה להיתלות בעניין זה, כאילו זו מהות הכתבה, הוא אך להיטפל לעניין שולי בניסיון פסול לזרות חול בעניניו של בית המשפט הנכבד, והציבור.
86. שלישית, במסגרת פנית הנתבעים לבקשת תגובה ממושרד התרבות והספורט עובר לשידור הכתבה ביום 30 באוגוסט 2015, **ביקשה התחקירנית את עמדת משרד התרבות והספורט והשרה לסוגיה האם היתה היכרות מוקדמת בין השרה לפרסומאי רמי יהושע**, וזו לשון הפניה:
- "היום בערב (יום ראשון ה-30.8) תשודר במהדורה המרכזית של חדשות 10 כתבה בנושא הפרויקט "לא לדאוגוסט".
 אבקש את תגובתכם לגבי השאלות הבאות:
 מי הגה ויזם את פרויקט "לא לדאוגוסט"?
 מאיפה יצא תקצוב הפרויקט?
 האם תקציב הפרסום לפרויקט עבר מכרז מסודר? האם תקציב הפרסום עבר דרך לפמ?
האם היתה הכרות מוקדמת בין השרה לפרסומאי רמי יהושע?
 האם השרה ומר יהושע נפגשו ערב הרמת הקמפיין?
 האם ישנם קשרים עסקיים בין יועץ השרה מאיר סויסה לפרסומאי רמי יהושע?
- אבקש לקבל את תגובתכם עד השעה 18:30 היום." [ההדגשה חוספה – הח"מ]
- "3" העתק מפניית ערוץ 10 למשרד התרבות והספורט מיום 30.8.2015 מצורף **כנספח 3**.
87. שאלה דומה הופנתה למשרד הפרסום במסגרת הבקשה לתגובת משרד הפרסום.
88. והנה, **בתגובתו בחר משרד התרבות והספורט שלא להשיב לשאלה זו**, אלא הסתפק באמירה כללית הדומה לתשובה עליה סיכמו השרה ויועצה במסגרת השיחה שהוקלטה והושמעה בכתבה. יצוין, כי משרד הפרסום אף לא טרח להשיב ולהעביר תגובה כלשהי.
- "4" העתק תגובת משרד התרבות והספורט מיום 30.8.2015 מצורף **כנספח 4**.
89. מתגובת משרד התרבות והספורט עולה אחד משניים: או שקיימת היכרות מוקדמת בין השרה למר יהושע, ועל כן בחרו שלא להשיב לשאלה, או שגם בעיני השרה ומשרד התרבות והספורט הסוגיה **אם קיימת היכרות אם לאו הינה זניחה ונלווית לפרסום המלא**.
90. לא זו אף זו, לאחר שידור הכתבה ותגובת משרד התרבות והספורט כאמור, פנתה השרה לנתבעים וביקשה להוסיף אף את **תגובתה האישית לכתבה**, וגם בה לא הובאה כל התייחסות לעניין היכרותה הקודמת עם יהושע, וכל שציננה הוא כי "כל ההליך מתחילתו ועד סופו אושר על ידי המשפטנים של **המשרד, ונוצע כדין, נקודה**".
91. משבחרה התובעת שלא להתייחס לשאלה מפורשת אותה נשאלה בקשר להיכרות מוקדמת עם מר יהושע, בתגובה הרשמית, ובתגובה האישית שביקשה השרה להוסיף לאחר שידור הכתבה, מה לה כי תלין על הנתבעים.
92. לא זו אף זו, ראוי לציין גם את ניסיונה חסר תום הלב של השרה להציג בכתב התביעה תמונה לפיה הוצג בפרסומים כי עובדת היותו של יהושע מקורב אליה הינה "המניע היחיד והבלעדי" להעברת

הכספים אליו. יובהר וידגש, כי לדברים אלו אין זכר בפרסומים והם אינם עולים בקנה אחד עם המבחן האובייקטיבי הנוהג בדיני לשון הרע.

93. באשר לטענותיה של השרה בנוגע לפרסום במהדורת החדשות ביום 1.9.2015 ("הכתבה השביעית", כהגדרתה בכתב התביעה), בנוגע להערכות בדבר עלותו הנמוכה של קמפיין הפרסום ביחס לסכום שהועבר על ידי השרה, הרי שגם בעניין זה מדובר בדברי אמת.

94. אמנם, כתבה זו מסתמכת על בדיקה שנערכה על ידי עיתון "The Marker" – אשר פרסם עשרה ימים לאחר שידור הכתבה האמורה כי "החוסר בתקציב אינו כפי שדווח" – **ואולם**, קיים הפרש בין עלותו של הקמפיין לבין התקציב שהוקצה לו, **ואף** ההבהרה שפורסמה ב-The Marker לא הצביעה על כך שלא קיים כל פער בין עלותו המוערכת של קמפיין הפרסום לבין התקציב שהוקצה לו, אלא רק שלא מדובר בפער של 1.1 מיליון ש"ח כפי שפורסם תחילה.

95. מכאן, שלנתבעים עומדת הגנת 'אמת דיברתי'.

ה.3.ב. הגנת תום הלב

96. לנתבעים עומדת הגנת תום הלב, בין היתר בהתאם לסעיפים 15(2), 15(4), ו-15(12) לחוק איסור לשון הרע. אף הגנה זו שומטת את הבסיס תחת התביעה.

97. כאמור בסעיף 15(2) לחוק איסור לשון הרע, עומדת לנתבעים הגנת תום הלב בהיותם עיתונאים ואנשי תקשורת, האחראים על קידום הדיון הציבורי בנושאים אקטואליים, ובפרט בנושאים בעלי זיקה ציבורית כבענייננו. מכאן, שעל הנתבעים הייתה מוטלת חובה חברתית ומוסרית להביא לידיעת הציבור את הפרסומים, וברי כי בפרסומים אלו לא נפל כל פגם.

98. לנתבעים אף עומדת הגנת תום הלב מכוח סעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע, באשר עסקינן בהבעת דעה גרידא, בקשר עם מעשיה של השרה ואנשי משרדה כפי שאלו נלמדים מההקלטה שהם בוודאי עניין ציבורי. הבעת דעה היא לגיטימית ורצויה. חופש הביטוי, ככלל, משתרע גם על דעות, ביקורת ואופן הצגתן, אפילו ואלה אינן לרוחם של מושאי הפרסום. על אחת כמה וכמה אמורים הדברים שעה שמדובר בעניינים ציבוריים.

99. לנתבעים גם עומדת הגנת תום הלב מכוח סעיף 15(12), בשים לב לכך שבכל הפרסומים (פרט לפרסום בנענע 10) המדובר היה בשידור חי שלא הוקלט מראש.

100. משהנתבעים ביקשו את התגובה בקשר להכרות מוקדמת בין השרה למר יהושע, והתובעת ומשרד התרבות והספורט בחרו שלא להשיב לשאלה מפורשת זו, ולא להכחיש היכרות מוקדמת זו, הרי שהנתבעים פעלו בתום לב במסגרת הפרסומים.

101. יתר על כן, גם הסרת המילה "מקורב" מהפרסומים מלמדת על תום ליבם של הנתבעים, שלמרות שהיו בידיהם אינדיקציות לקרבה שכזו, מחקו את המילה "מקורב" באופן מידי כשהתבקשו לעשות כן.

102. מכאן, שלנתבעים עומדת הגנת תום הלב.

ה.3.ג. לשון הרע לא פורסמה כדי לפגוע

103. יובהר, כי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע קובע כי זכות לקבלת פיצוי ללא הוכחת נזק תקום רק במקום בו הוכח, כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע. כשם שהבהירו הנתבעים בהרחבה עד עתה,

כוונה כאמור כלל לא התקיימה אצלם – שכן כל שפורסם על ידם הינה ביקורת עיתונאית לגיטימית על הדברים החמורים שעלו מההקלטה.

104. ודוק, לנתבעים אין, ולא היה, כל אינטרס לפגוע בשרה. מטרת הפרסומים היתה חשיפה עיתונאית של הפרשה, אשר ברי כי לציבור עניין רב בה, כפי שהשרה ויועציה אף צפו שיקרה מלכתחילה לגרסת התובעת בכתב התביעה.

ה.4. בפרסומים אין משום עוולה נזיקית, ולחלופין עומדות לנתבעים הגנות החוק

ה.4.א. הפרסומים אינם מהווים רשלנות

105. כמפורט, הנתבעים נהגו כדן, תוך שהם מביעים עמדה עיתונאית לגיטימית נוכח הדברים החמורים שעלו בהקלטה – המדברת בעד עצמה, ושתוכנה אף לא נסתר על ידי התובעת בכתב התביעה. משכך, הנתבעים או מי מהם לא נהגו ברשלנות, אלא בהתאם לכל נורמה עיתונאית מחייבת וכשם שהיה נוהג כל אדם סביר, ולא בכדי התובעת לא הצליחה להצביע על כל חריגה מסטנדרט עיתונאי שהוא.

106. יובהר אף, כי זולת העלאת הטענה בדבר קיומה של עוולה נזיקית, בשפה רפה וכללית, התובעת לא ניסתה כלל לבסס את קיומם של יסודות עוולת הרשלנות הנטענת. בנסיבות אלו, לא ניתן כלל להידרש לטענתה זו.

107. למעלה מזאת – יש לדחות את עילת הרשלנות אף מכוחה של ההלכה, הקובעת כי גם אם ניתן היה לקבל כי לתובעת נגרמה פגיעה כלשהי (ולא כך הוא), הרי שהתנהגותם של הנתבעים חוסה בצל ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע, ובנסיבות אלו לא תתקבל תביעה בעילת רשלנות. בהקשר זה יפים דברי א' שנהר בספרו דיני לשון הרע (1997), בעמ' 173:

"... כאשר לא קמה חבות על-פי חוק איסור לשון הרע משום שעל הפרסום הפוגע חלה אחת מההגנות שבחוק איסור לשון הרע, לא ייטה בית המשפט לאפשר את עקיפת ההוראות הללו באמצעות הכרה בתביעה המסתמכת על עוולת מסגרת".

ה.4.ב. הפרסומים אינם עולים כדי שקר מפגיע

108. אף בטענה זו של התובעת אין כל ממש, באשר יסודותיה המוכחים כלל לא נטענו או פורטו, ועל כן אין להידרש אליה.

109. מעבר לדרוש נבחר, כי סעיף 58(א) לפקודת הנזיקין קובע כך:

"שקר מפגיע הוא פרסום הודעה כוזבת בזדון, בין בעל פה ובין בדרך אחרת, בנוגע לעסקו של אדם, למשלח ידו, למקצועו, או לטובין שלו או לזכות קנין שלו; אך לא יפרע אדם פיצויים בעד פרסום כזה, אלא אם סבל על ידי כך נזק ממוני".

110. למותר לציין, כי התובעת נמנעה כליל מפירוט נזיקיה המוכחים ומהוכחתם, וממילא גם לא טענה לקיומו של כל נזק ממוני שנגרם לה. מה גם, שמדובר בכתבה עיתונאית לגיטימית, שברי שלא עומדת בבסיסה כל כוונת זדון.

ה.4.ג. אשם תורם

111. כאמור בסעיף 68 לפקודת הנזיקין, הרי שככל שימצא בית המשפט הנכבד כי הנתבעים עוולו כלפי התובעת, יופחתו הפיצויים שייפסקו לה כליל – וזאת בגין האשם התורם הניכר והבולט של השרה

לנזקים הנטענים על ידה. משהמשרד שבראשו עומדת השרה בחר להעביר למשרד פרסום פרטי תקציבי פרסום לפרויקט של המשרד, שלא דרך לפ"מ או על דרך מכרז, ומשתגובתה של השרה לא כללה כל התייחסות לשאלות שנשאלה, הרי שהתנהלות זו מהווה אשם תורם.

112. ברי, כי לא ניתן לטעון כי האשם בפגיעה בשמו של אדם אינו האדם אשר נפל פסול בהתנהגותו, אלא כלי התקשורת אשר ביצעו עבודתם נאמנה ודיווחו על כך. כך בפרט בעניין דכאן, בו נחשפה התקלטה שהדברים הקשים האמורים בה כלל לא הוכחו על ידי התובעת, ואף הועברו לבחינת היועץ המשפטי ומבקר המדינה.

ה.5. על הנתבעים לא חלה כל חובה להביע התנצלות

113. מעבר לכך שאין בנמצא כל טעם, סיבה או צידוק לחייב את הנתבעים בהתנצלות כלפי התובעת – באשר הפרסומים הינם מהימנים ומלאים, הרי שממילא, אין זה מסמכותו של בית המשפט הנכבד להורות על פסיקת סעד של התנצלות, כשם שעותרת לו התובעת.

114. כך, בסעיף 11 להצעת חוק איסור לשון הרע הציע המחוקק כי בית המשפט הדין בתביעת לשון הרע יהא מוסמך לחייב נתבע לפרסם התנצלות מטעמו. ברם, כאשר הגיע העניין להצבעה במליאת הכנסת **שונה** הנוסח, ו**נמחקה** הפסקה המתירה לבית המשפט לחייב נתבע לפרסם התנצלות. בדברי ההסבר לחוק (הצעת חוק איסור לשון הרע, תשכ"ג-1963, חוב' 564), נקבע כך:

"בשיקול נוסף נראה לנו שאין לכפות התנצלות של בעל לשון הרע על-ידי צו של בית-המשפט; להתנצלות נודע ערך רק אם היא ניתנת מתוך הכרה בעוול. לפיכך תמצאו זכרה – התנצלות מרצון בין העילות להקלת הדין..."

115. משכך, התקבל נוסחו של סעיף 9(2) לחוק איסור לשון הרע, כפי שהוא מוכר לנו כיום, לפיו בית המשפט רשאי להורות רק:

"על פרסום תיקון או הכחשה של דבר המהווה לשון הרע..."

116. הדברים מדברים בעד עצמם, וממחישים כי המדובר בהסדר **שלילי**, שמקורו בשתיקה מכוונת של המחוקק.

117. אף הפסיקה שבה והטמיעה את הכלל לפיו אין בית המשפט מוסמך להורות על סעד של התנצלות בתביעות לשון הרע. כך, בפסק הדין המנחה לעניין זה (ת.א (ת"א) 32235-03-10 ארגון המורים בבתי הספר העל יסודיים, בסמינרים ובמכללות נ' עיתון "ישראל היום" (פורסם בנבו, מיום 6.2.2011)), נדרש בית המשפט הנכבד להכריע בסוגיה בדבר **עצם קיומו של סעד ההתנצלות**, קרי, האם רשאי בית המשפט לפסוק סעד זה במסגרת תביעת לשון הרע.

118. בהחלטה מפורטת ומנומקת, קבעה כבי' השופטת שבח כי סעד ההתנצלות **כלל אינו קיים**, ומשכך אין בסמכותם של בתי המשפט לפסוק סעד זה, וסמכה את הנימוקים להחלטתה הן על **לשונו המפורשת** של חוק איסור לשון הרע וההיסטוריה החקיקתית שלו, הן על **טעמים ערכיים**, לפיהם לא ניתן לחייב אדם בהתנצלות כפויה וחסרת תוכן, והן על **השוואה לדינים הזרים**, אשר אף הם אינם כוללים סעד זה:

"לטעמי, מעבר לנימוקי לשון החוק, תוך השוואתו לניסוחו בהצעת החוק, לא ניתן לחייב נתבע בפרסום התנצלות מטעמים ערכיים. לא בכדי קבע המחוקק, מעבר לפיצוי הכספי, סעדים של פרסום תיקון והכחשה המחייבים את הנתבע בעשיית מעשה

בדמות פרסום פומבי של העובדות כפי שנקבעו על-ידי בית המשפט, להבדיל מפרסום אמירה או מחשבה אישית של הנתבע. המשפט אינו אמור לעודד צביעות או הצהרות סרק שאין מאחוריהן דבר אמיתי... הפרסום נועד לידע את הציבור כי הדברים שפרסם הנתבע אינם אמת... מחשבותיו של הנתבע אודות התובע, כמו גם רגשותיו כלפיו, אם חש הוא צער וחרטה, אם לאו, אינן רלבנטיות כלל וכלל, ואין בית המשפט כופה אותו להצהיר הצהרה שאינה תואמת את מחשבותיו, ואינו מעמידו במצב בו פיו ולבו אינם שווים.

הנתבע, שיפצה את התובע כפי קביעת בית המשפט, אף יפרסם את פסק הדין, רשאי לאחוז בדעותיו הראשוניות ואין כופין אותו לחזור בו מהן, ובלבד שלא יתן לדעות אלו, שכבר הוכח שאינן נכונות, ביטוי פומבי... המסקנה העולה מן האמור לעיל היא שבית המשפט אינו מוסמך להעניק לתובע סעד הכופה על נתבע לפרסם בפומבי התנצלות בפניו, גם אם קבע כי זה האחרון פרסם אודות התובע לשון הרע".

119. לעניין זה, ראו גם ת"א 21107/05 ידיעות אחרונות נ' דוד בן דיין (פורסם בנבו, מיום 4.12.2008); ת.א. 10133-03-09 ווירצברג נ' בורנשטיין (פורסם בנבו, מיום 2.6.2010); ת.א. 11197/08 אבולעפיה ואח' נ' מועצה מקומית הר אדם (פורסם בנבו, מיום 7.9.2009); ת.א. 13043-02-10 עו"ד יהושע נ' ויספי (פורסם בנבו, מיום 23.6.2010).

ו. התייחסות פרטנית לסעיפי כתב התביעה

120. על מנת שלא להלאות את בית המשפט הנכבד, במסגרת ההכשורת הפרטניות לא ישובו הנתבעים על כל שנאמר לעיל, אלא בתמצית. יחד עם זאת יובהר, כי כל האמור להלן, הינו בכפוף לדברים שנוכרו לעיל.
121. מוכחש האמור בסעיף 1 לכתב התביעה.
122. מוכחש האמור בסעיף 2 לכתב התביעה, למעט עובדת פרסום הכתבה.
123. מוכחש האמור בסעיף 3 לכתב התביעה, לרבות פרשנות התובעת לדברים שנאמרו בכתבה.
124. האמור בסעיף 4 לכתב התביעה אינו מוכחש.
125. מוכחש האמור בסעיף 5 לכתב התביעה.
126. מוכחש האמור בסעיף 6 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 78-92 לעיל.
127. מוכחש האמור בסעיף 7 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 21-30 לעיל.
128. מוכחש האמור בסעיף 8 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יבהירו הנתבעים כי ההקלטה הושמעה כהווייתה ותוכנה הובא כמות שהוא ויוסיפו ויפנו לאמור בסעיף 67 לעיל.
129. מוכחש האמור בסעיף 9 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 21-30 לעיל.
130. מוכחש האמור בסעיף 10 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יפנו הנתבעים לאמור בפרק ה.3 לעיל.

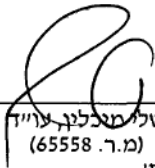
131. מוכחש האמור בסעיף 11 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 58-64 לעיל.
132. מוכחש האמור בסעיפים 12-13 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יבהירו הנתבעים כי למכתבה של ב"כ התובעת מיום 31.8.2015 ניתן ביום 3.9.2015 מענה ענייני, אשר משום מה לא צורף על ידי התובעת לכתב התביעה ויוסיפו ויפנו לאמור בפרק ה.5 לעיל.
133. האמור בסעיפים 14-15 לכתב התביעה אינו מוכחש.
134. מוכחש האמור בסעיפים 16-21 לכתב התביעה, למעט הרישא של הסעיפים המתארת את מהותם ותפקידם של הנתבעים.
135. מוכחש האמור בסעיפים 22-38 לכתב התביעה, מחוסר ידיעה.
136. מוכחש האמור בסעיפים 39-41 לכתב התביעה, מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה ידגישו הנתבעים כי ההקלטה הובאה כהווייתה ויפנו לאמור בסעיפים 21-30 ו-67 לעיל.
137. מוכחש האמור בסעיף 42 לכתב התביעה.
138. האמור בסעיף 43 מוכחש, לרבות מחוסר ידיעה.
139. מוכחש האמור בסעיף 44 לכתב התביעה, למעט עובדת שידור הכתבה, שהוכנה ושודרה על ידי עובדיה.
140. מוכחש האמור בסעיף 45 לכתב התביעה.
141. מוכחש האמור בסעיף 46 לכתב התביעה, למעט עצם הציטוטים המובאים שם.
142. מוכחש האמור בסעיף 47 לכתב התביעה, לרבות פרשנות התובעת לדברים האמורים בכתבה.
143. מוכחש האמור בסעיף 48 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 78-92 לעיל.
144. מוכחש האמור בסעיפים 49-50 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 21-30 לעיל.
145. האמור בסעיף 51 אינו מוכחש.
146. מוכחש האמור בסעיף 52 לכתב התביעה.
147. מוכחש האמור בסעיף 53 לכתב התביעה, למעט הציטוטים המובאים שם מתוך הכתבה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יובהר, כי המילה "מקורב", אשר הופיעה פעם אחת בכתבה בנוסחה המקורי, הוסרה מהכתבה (ר' הנוסח העדכני, כפי שתוקן, בנספח "2" לעיל).
148. מוכחש האמור בסעיף 54 לכתב התביעה, לרבות פרשנות התובעת לדברים האמורים בכתבה.
149. מוכחש האמור בסעיף 55 לכתב התביעה, למעט העובדה שהפרסום האמור מופיע באתר נענע 10 בנוסח שאינו כולל את המילה "מקורב" (ראה נספח "2" לעיל).
150. מוכחש האמור בסעיפים 56-58 לכתב התביעה, למעט עצם הציטוטים המובאים שם.

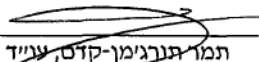
151. מוכחש האמור בסעיפים 59-60 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 78-92 לעיל.
152. מוכחש האמור בסעיפים 61-62 לכתב התביעה, למעט עצם הציטוטים המובאים שם.
153. מוכחש האמור בסעיף 63 לכתב התביעה, לרבות פרשנות התובעת לדברים שנאמרו באותו מבזק חדשות.
154. מוכחש האמור בסעיף 64 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 21-30 ו-78-92 לעיל.
155. מוכחש האמור בסעיפים 65-66 לכתב התביעה, למעט עצם הציטוטים המובאים שם.
156. מוכחש האמור בסעיפים 67-68 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 21-30 ו-78-92 לעיל.
157. מוכחש האמור בסעיפים 69-70 לכתב התביעה, למעט עצם הציטוטים המובאים שם.
158. מוכחש האמור בסעיף 71 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 21-30 לעיל.
159. מוכחש האמור בסעיפים 72-78 לכתב התביעה, למעט עצם הציטוטים המובאים שם, ולרבות פרשנות התובעת לדברים האמורים שם. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה, יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 93-94 לעיל.
160. האמור בסעיפים 79-80 אינו מוכחש (ר' לעניין זה מכתב התגובה מיום 3.9.2015, אשר משום מה לא צורף לכתב התביעה - נספח "5" לעיל).
161. מוכחש האמור בסעיף 81 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יסבירו הנתבעים כי המילה "מקורב" נמחקה מהפרסום באתר נענע 10 ויפנו לאמור בסעיפים 86-91 ו-100-101 לעיל.
162. האמור בסעיף 82 אינו מוכחש.
163. מוכחש האמור בסעיפים 83-85 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 78-92, 100-101 ובפרק ה.5 לעיל.
164. מוכחש האמור בסעיפים 86-90 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 93-94 ובפרק ה.5 לעיל.
165. מוכחש האמור בסעיפים 91-93 לכתב התביעה, לרבות פרשנותה של התובעת לפרסומים נשוא תביעה זו. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 21-30 ובפרק ה.3 לעיל.
166. מוכחש האמור בסעיף 94 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 58-64 לעיל.
167. מוכחש האמור בסעיפים 95-97 לכתב התביעה.
168. מוכחש האמור בסעיף 98 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יפנו הנתבעים לאמור בסעיפים 100-101 ובפרק ה.4 לעיל.

169. מוכחש האמור בסעיפים 99-102 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יפנו הנתבעים לאמור בפרק ה.4 לעיל.
170. מוכחש האמור בסעיפים 103-107 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יבהירו הנתבעים כי התובעת כשלה מלטעון ומלהוכיח את הנזקים הנטענים וכי מקור נזקים מוכחשים אלו הוא בנתבעים וככל שנגרמו נזקים מוכחשים לשמה הטוב לכאורה של התובעת – הרי שאין לתובעת להלין אלא על עצמה, ועל התנהלותה כפי שעולה מן ההקלטה.
171. מוכחש האמור בסעיף 108 לכתב התביעה. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יפנו הנתבעים לאמור בפרק ה.4 לעיל.
172. מוכחש האמור בסעיפים 109-111 לכתב התביעה.

ז. סוף דבר

173. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לסלק את התביעה על הסף, בשל היותה תביעה המיועדת להשתיק את הנתבעים, ואשר אינה מגלה כל עילה של ממש.
174. לחלופין, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את התביעה לגופה, ולחייב את התובעת בהוצאות ההליך ובשכר טרחת עורך דין בצירוף מס ערך מוסף כחוק, והכל בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין עד ליום התשלום המלא בפועל.
175. בנוסף לאמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את התובעת בהוצאות לדוגמא, וזאת בשל העלאת טענות חסרות שחר, שאינן מגובות בכל ראיה, המבטאות את חוסר תום ליבה ואת רצונה לסלק כל ביקורת בעניינה.

 טל מיזליק, עו"ד
 (מ.ר. 65558)

 תמר גיבון-קדם, עו"ד
 (מ.ר. 19195)

פישר בכר חן וול אוריון ושות'
 ב"כ הנתבעים

היום: 21 בדצמבר 2015.

תוכן עניינים לנספחים

תיאור הנספח	סימון הנספח
העתק מהוראות התכ"מ הרלוונטיות	1
העתק הכתבה מיום 30.8.2015 באתר "נענע 10"	2
העתק מפניית ערוץ 10 למשרד התרבות והספורט מיום 30.8.2015	3
העתק תגובת משרד התרבות והספורט מיום 30.8.2015	4
העתק מכתב ב"כ הנתבעים מיום 3.9.2015	5

נספח 1

התכ"מ

מהוראות

העתק

הרלוונטיות

שם ההוראה: רכישות מגופים ממשלתיים

מספר הוראה: 7.12.1

פרק ראשי: התקשרויות ורכישות

מהדורה: 06

פרק משני: סוגיות בהתקשרות

מילות מפתח:

רכישה מגופים ממשלתיים, מחברות ממשלתיות ומתאגידים, פטור, תיחור, הצעות מחיר

1. כללי

1.1. קיימות נסיבות שבהן משרדי הממשלה ויחידות הסמך רוכשים טובין ושירותים מגופים ממשלתיים.

2. מטרת המסמך

2.1. להנחות את משרדי הממשלה בדבר העילות והתנאים שבהם ניתן לרכוש טובין ושירותים מגופים ממשלתיים.

3. הגדרות

- 3.1. גוף ממשלתי – כל משרד ממשלתי או יחידות הסמך של משרד כאמור, למעט משרד הביטחון.
- 3.2. התקשרות (בהוראה זו) – הסכם שעליו חתום משרד מול גורם ממשלתי ונועד לביצוע עסקה בטובין או במקרקעין, לביצוע עבודה או לרכישת שירותים.
- 3.3. טובין – פריטים ונכסים מוחשיים למיניהם, למעט מקרקעין.
- 3.4. מכרז – מכרז פומבי רגיל, מכרז פומבי מוגבל או מכרז סגור.
- 3.5. מקרקעין – כהגדרתם בחוק יסוד: מקרקעין ישראל, תש"ר-1960.
- 3.6. משרד – כל משרד ממשלתי או יחידת סמך של משרד כאמור, למעט משרד הביטחון.
- 3.7. ספק – ספק טובין, מבצע עבודה או נותן שירותים.
- 3.8. שירותים – תחזוקת מבנים, מכשירים, וכן ביצוע שינויים ושיפוצים, שירותי ניקיון, מזון, שירותי הסעות, עבודות בתחומי התכנון, העיצוב, ההנדסה, האדריכלות, וכן ייצוג משפטי, ראיית חשבון, בוררות, ייעוץ, מחקר, שירותי אבטחה ושמירה.
- 3.9. תאגיד – תאגיד שהוקם בחוק.
- 3.10. תח"ם – תקנות חובת המכרזים, תשנ"ג-1993.
- 3.11. ראה הגדרות נוספות בהוראת תכ"ם, "הגדרות בנושא התקשרויות ורכישות", מס' 7.1.1.

שם המאשר: אבי מישראל

תפקיד: מנהל מינהל הרכש הממשלתי

חטיבה: נכסים, רכש ולוגיסטיקה

בתוקף מיום: 25.06.2013

<http://takam.mof.gov.il>

עמוד 1 מתוך 9

שם ההוראה: רכישות מגופים ממשלתיים

מספר הוראה: 7.12.1

פרק ראשי: התקשרויות ורכישות

מהדורה: 06

פרק משני: סוגיות בהתקשרות

4. הנחיות לביצוע

- 4.1 התקשרויות לרכישת טובין או שירותים מגופים ממשלתיים יבוצעו בכפוף לתחומי הפעילות של הגופים הממשלתיים והכללים המפורטים להלן [ראה נספח א – גופים ממשלתיים המספקים טובין ושירותים].
- 4.1.1 התקשרויות אלו יבוצעו על פי הכללים המפורטים בהוראות התכ"ם "ביצוע התקציב", פרק מס' 1, ולא באמצעות תח"ם.
- 4.2 התקשרות עם חברות ממשלתיות (לרבות ענבל חברה לביטוח בע"מ¹) ותאגידים שהוקמו על פי דין תיעשה בהתאם לתח"ם [ראה הוראת תכ"ם, "פטור מחובת המכרז", מס' 7.8.1].

5. מסמכים ישימים

- 5.1 חוק יסוד: מקרקעי ישראל, תש"ר-1960.
- 5.2 תקנות חובת המכרזים, תשנ"ג-1993.
- 5.3 הוראות התכ"ם, "ביצוע התקציב", פרק 1.
- 5.4 הוראת תכ"ם, "הגדרות בנושא התקשרויות ורכישות", מס' 7.1.1.
- 5.5 הוראת תכ"ם, "התקשרות בהליך מקוצר", מס' 7.8.3.
- 5.6 הוראת תכ"ם, "פטור מחובת המכרז", מס' 7.8.1.

6. נספחים

- 6.1 נספח א – גופים ממשלתיים המספקים טובין ושירותים.
- 6.2 נספח ב – טבלת שינויים שבוצעו בהוראה.

¹ למתן ייעוץ ביטוחי למשרדי הממשלה וליחידות הסמך המכוסות בקרן הממשלתית, בגיבושם ובניסוחם של סעיפי ביטוח במסמכי המכרז ובחוזת התקשרות

נספח א – גופים ממשלתיים המספקים טובין ושירותים]

1. משרד ראש הממשלה

2. הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה (הלמ"ס)

- 2.1. חובה לקיים התייעצות עם הלמ"ס טרם ביצוע כל פעולה סטטיסטית, כמפורט בפקודת הסטטיסטיקה (נוסח חדש), התשל"ב-1972.
- 2.2. הזמנת פעולה סטטיסטית מהלמ"ס אינה חייבת בהליך מכרז ולא בהליך פטור.
- 2.3. פנייה לגופים חוץ ממשלתיים לשם עריכת פעולה סטטיסטית תיעשה בהתאם לתקנות חובת המכרזים והוראות התכ"ם.

3. לשכת העיתונות הממשלתית

- 3.1. לשכת העיתונות הממשלתית (להלן - לע"מ) אחראית מטעם משרד ראש הממשלה על תיאום התקשורת בין ממשלת ישראל ובין קהילת העיתונאים ואנשי התקשורת הפועלים בישראל.
- 3.2. משרדי הממשלה ויחידות הסמך המעוניינים באחד או יותר מהשירותים הרשומים בסעיף 3.3 דרשים, לפני פניה לקבלת השירותים מספקים חיצוניים, לבדוק את האפשרות לקבלם באמצעות לע"מ.
- 3.3. להלן רשימת השירותים:
  - 3.3.1. שירותי צילום
    - 3.3.1.1. שירותי תצלומים מתוך אתר התצלומים הלאומי של לע"מ.
    - 3.3.1.2. שירותי ארכיון וידאו של לע"מ ממגוון אירועים ממלכתיים וחדשותיים.
    - 3.3.1.3. שירותי צילום ותיעוד למשרדי הממשלה.
    - 3.3.1.4. צילום דיוקן של שרים ומנכ"לים.
  - 3.3.2. אולם תדרוכים
    - 3.3.2.1. מסיבת עיתונאים.
    - 3.3.2.2. תדרוכים לכלי התקשורת.
  - 3.3.3. אולפן טלוויזיה
    - 3.3.3.1. ראיונות של שרים ומנכ"לים לכל גוף תקשורת, בארץ ובעולם. במידה והראיונות מתקיימים בערוץ טלוויזיה, אין צורך לפעול בהתאם לאמור בסעיף 3.2.

3.3.4 הכשרה להופעה מול מצלמה וקהל

3.3.4.1 סדנאות לימוד והכשרה פרטנית לשרים, מנכ"לים, סמנכ"לים

ודוברים.

3.3.5 תקשורת זרה

3.3.5.1 שירותי דוברות למשרדי הממשלה אל מול התקשורת הזרה.

3.3.5.2 קיום סיורים ותדרוכים.

3.4 יובהר כי כל השירותים המוזכרים בהוראה זו יינתנו ביחס לפעילות מקצועית בלבד.

3.5 לע"מ תהיה רשאית לגבות תשלום בעבור השירותים המפורטים לעיל.

3.6 רכישת השירותים מלע"מ אינה חייבת בהליך מכרז ולא בהליך פטור.

4. לשכת הפרסום הממשלתית

4.1 משרדי הממשלה ויחידות הסמך מחויבים לרכוש, החל מ-1 בספטמבר 2011 את

שירותי הפרסום הבאים מ"לפ"מ":

4.1.1 פרסום ופעילות באינטרנט

4.1.1.1 פרסום במערכות ממוחשבות (אינטרנט וסלולאר).

4.1.1.2 ניהול קמפיינים ברשתות חברתיות, ניהול קמפיינים במנועי חיפוש

דוגמת גוגל ואחרים, עיצוב אתרי נחיתה לקמפיינים (מיניסייטים)

וטיפול בתכנים באינטרנט.

4.1.2 הפקות

4.1.2.1 הפקת סרטים, תשדירים.

4.1.2.2 דפוס (מתחת ל-50,000 שקלים חדשים בלבד ובהתאם למפורט

בנספח א' סעיף 11- התקשרות עם המדפיס הממשלתי).

4.1.3 פרסום בערוצי מדיה

4.1.3.1 פרסום בטלוויזיה – לרבות אמצעים אינטראקטיביים.

4.1.3.2 פרסום ברדיו.

4.1.3.3 פרסומת חוצות.

4.1.3.4 פרסום בעיתונות.

4.1.3.5 פרסום באתר קולנוע – סרטוני פרסומת ושקופיות.

4.1.3.6 פרסומת בתחבורה הציבורית.

4.1.3.7 שיתופי פעולה עם כלי התקשורת (ערוצי טלוויזיה, כבלים ולוויין, רדיו,

עיתונים, אינטרנט וכו').

- 4.1.3.8. תכנון, שיווק ורכישת מדיה.
- 4.1.3.9. תכנון (אסטרטגיה ופלינג) ועריכת מסעי פרסום.
- 4.1.3.10. רעיונאות (קופירייטינג).
- 4.1.4. עבודות אחרות לצורכי פרסום
- 4.1.4.1. עיצוב גרפי.
- 4.1.4.2. עריכת סקרים ומחקרים.
- 4.1.4.3. כנסים, אירועים ותערוכות.
- 4.1.4.4. מצגות מולטימדיה.
- 4.1.4.5. פעולות שיווק יחסי ציבור.
- 4.1.5. פרסום בחוץ לארץ
- 4.1.5.1. פרסום המיועד להתפרסם בחוץ לארץ.
- 4.2. בעבור שירותים אלה תהיה רשאית לפ"מ לגבות דמי טיפול, אשר גובהם יחושב כאחוז מסך התשלומים הנדרשים לכיסוי הוצאות השירותים, כמפורט להלן (המחירים אינם כוללים מע"מ):
- 4.2.1. פרסום ופעילות באינטרנט – 12%.
- 4.2.2. הפקות – 10%.
- 4.2.3. פרסום בערוצי מדיה – 8%.
- 4.2.4. עבודות אחרות – 8%.
- 4.2.5. פרסום בחוץ לארץ – 6%.
- 4.3. רכישת שירותי פרסום מלפ"מ אינה חייבת בהליך מכרז ולא בהליך פטור.
- 4.4. בעת דרישת התשלום ממשרדי הממשלה ויחידות הסמך, תציג לפ"מ חשבון עסקה המפרט את הנושאים הבאים:
- 4.4.1. רשימת שירותי הפרסום שנרכשו ועלותם.
- 4.4.2. דמי הטיפול שנגבו עבורם.
- 4.4.3. סך העלות לחיוב.
- 4.5. התשלום הסופי ללפ"מ יכלול את הוצאות השירותים, דמי טיפול ומע"מ כדין.
- 4.6. אחת לתקופה יהיו רשאים סגן החשב הכללי האחראי על לפ"מ ומנהל לפ"מ לבצע שינויים בדמי הטיפול של לפ"מ. עם ביצוע שינויים אלה, תעודכן הוראה זאת בהתאם.
5. **נציבות שירות המדינה**
- 5.1. שירותי מחשב – בתחום מערך כוח אדם בשירות המדינה.

שם ההוראה: רכישות מגופים ממשלתיים

מספר הוראה: 7.12.1

פרק ראשי: התקשרויות ורכישות

מהדורה: 06

פרק משני: סוגיות בהתקשרות

- 6. משרד האוצר**
- 6.1. החשב הכללי או מי מטעמו.
- 7. מינהל הרכש הממשלתי**
- 8. מינהל הרכב הממשלתי**
- 9. מינהל הדיור הממשלתי**
- 10. שע"ם – שירות עיבודים ממוכנים**
- 10.1. הספקת שירותי מחשב לאגפי המסים – אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין, הנהלת המכס ומע"מ, רואי חשבון ויועצי מס.
- 11. המדפיס הממשלתי**
- 11.1. במקרה שבו סכום ההתקשרות אינו עולה על 50,000 שקלים חדשים (כולל עלות הנייר והעבודה), רשאים המשרדים להזמין עבודות דפוס בהליך פנייה לקבלת הצעות ממספר בתי דפוס, בהתאם לתח"ם ולהוראות התכ"ם [ראה הנחיות נוספות בהוראת תכ"ם: "התקשרות בהליך מקוצר" מס' 7.8.3].
- 11.1.1. היתר זה אינו חל על הדפסת טפסים כספיים, ביטחוניים, חשבוניים ואפסנאיים, על טופסי מדף לסוגיהם ועל הטפסים הכלל ממשלתיים (נייר מכתבים לסוגיו, מעטפות, תמונות ראשי המדינה ויומני משרד).
- 11.2. התקשרויות לביצוע עבודות דפוס בסכומים הגבוהים מ-50,000 שקלים חדשים יש לבצע באמצעות המדפיס הממשלתי.
- 11.3. במקרים חריגים ניתן לפעול שלא באמצעות המדפיס הממשלתי, ובלבד שהתקבל אישור ממינהל הרכש הממשלתי על כך. האישור יובא לידיעתה של הנהלת המדפיס הממשלתי.
- 11.4. המדפיס הממשלתי יעמוד לרשות המשרדים בהדרכה ובייעוץ לגבי כל ענייני הדפוס, כולל התקשרות עם בתי דפוס ובדיקת חשבונות שבתי הדפוס מגישים.
- 12. משרד התחבורה – השירות המטאורולוגי**
- 12.1. לרכישת מידע מטאורולוגי יתקשרו הגורמים המקצועיים הרלבנטיים במשרד הממשלה וביחידות הסמך ישירות עם השרות המטאורולוגי ללא הליך מכרז. במקרים חריגים ניתן לפעול שלא באמצעות השרות המטאורולוגי, ובלבד שהתקבל אישור ממנהל

מינהל הרכש הממשלתי על כך. האישור יובא לידיעתה של הנהלת השירות המטאורולוגי.

12.2. להלן פירוט השירותים הניתנים על ידי השירות המטאורולוגי:

12.2.1. תחזיות ואזהרות מזג האוויר לטווחי זמן שונים.

12.2.2. עריכת מחקרים מטאורולוגיים, כולל סקרים ועיבודים קלימטולוגיים ואגרומטאורולוגיים.

12.2.3. יעוץ וחוות דעת בנושאים מטאורולוגיים.

12.2.4. אספקת נתונים מטאורולוגיים גולמיים ומעובדים.

12.2.5. תוצרי הרצת מודלים מטאורולוגיים, כולל סריגים.

12.2.6. ייעוץ ברכישת מכשירים מטאורולוגיים והקמת תחנות מטאורולוגיות.

13. משרד המשפטים – המערך הממשלתי

13.1. הכנת שומות לנכסי דלא נידי.

13.2. הערכת נזקים חקלאיים.

14. משרד הביטחון

14.1. מכירות – על פי תיאום מוקדם.

15. המכון הגיאולוגי

15.1. ייעוץ ומידע לצורכי תכנון מיזם גיאולוגי ברמה לאומית.

15.2. חוות דעת לעבודה גיאולוגית.

15.3. מיזמים גיאולוגיים שאינם ברמה לאומית ניתן לבצע בדרכים הבאות:

15.3.1. באמצעות המכון הגיאולוגי, ללא הליך מכרז.

15.3.2. באמצעות גורם חוץ אשר ייבחר במכרז. המכון הגיאולוגי לא יוכל להשתתף במכרז זה.

15.4. הגדרה והבהרות

15.4.1. מיזם ברמה לאומית לא יקטן בהיקפו הכספי מ-500 אלף שקלים חדשים –

סכום זה יוצמד למדד המחירים לצרכן (מדד הבסיס 9.97) ויתקיימו בו אחד התנאים המפורטים להלן:

15.4.1.1. מרכיב עלות כוח האדם המקצועי (בעלי תואר בגיאולוגיה) מסך

תקציבו של המיזם הגיאולוגי לא יפחת מ-30%.

- 15.4.1.2. השתתפות רחבה ופעילה של המכון בתחום התייעוד (פירוש ממצאי הקידוחים, שימוש במאגרי מידע קיימים) אשר עלותה לא תפחת מ-20% מסך תקציב המיזם.
- 15.4.1.3. פעילות מתמשכת שעתידיה לסייע להפעלתו של מפעל הנדסי או טכנולוגי אשר הגוף הממשלתי היוזם הגדירו כמיזם לאומי ואשר יופיע בתקציב המדינה כתקנה מיוחדת או כפיצול מיוחד
- 15.4.1.4. מיזם גיאולוגי ש-70% מסך תקציבו משולם לגורם שלישי אשר מהווה קבלן משנה, לא ייחשב מיזם לאומי, וזאת גם אם המיזם עונה על הקריטריונים שפורטו לעיל.
- 15.4.1.5. במקרה של ספק או חילוקי דעות ימונה בודק שיכריע בסוגיה. הגוף שימנה את הבודק יורכב מנציג המשרד, מחשב המשרד וממנהל המכון הגיאולוגי או מי שהוסמך על ידו.

16. המרכז למיפוי ישראל

- 16.1. המרכז למיפוי ישראל, יחידת סמך במשרד הבינוי והשיכון, אחראי על כל נושא הגיאודזיה, קדסטר והמיפוי בישראל לרבות ארגון נושא המדידות ותיאום בין-משרדי בנושא הממ"ג.
- 16.2. המרכז למיפוי ישראל מקיים לצורך כך גם מאגרי מידע לאומיים בכל התחומים הנ"ל.
- 16.3. לרכישת מידע גיאוגרפי הכולל בין היתר אורתופוטו, תצ"א, מיפוי פוטוגרמטרי, ממ"ג טופוגרפי, וקדסטרי, יתקשרו הגורמים המקצועיים הרלבנטיים במשרדי הממשלה וביחידות הסמך ישירות עם המרכז למיפוי ישראל (מפ").
- 16.4. רכישת רישיון שימוש במידע גיאוגרפי ומוצרים גיאוגרפיים נלווים תיעשה בהתאם למחירי המדף המוזלים ("תעריף ממשלתי") הקבועים לצורך ובהתאם להוראה זו במרכז למיפוי ישראל. הרכישה תיעשה בהתאם לנוהלי המרכז הנוגעים לאבטחת מידע וזכויות יוצרים.
- 16.5. רכישת מידע גיאוגרפי כלשהו, שלא באמצעות המרכז למיפוי ישראל תתאפשר רק אם מנהל המרכז למיפוי או מנהל מינהל הרכש הממשלתי נתנו לכך אישור מוקדם בכתב.

שם ההוראה: רכישות מגופים ממשלתיים

מספר הוראה: 7.12.1

פרק ראשי: התקשרויות ורכישות

מהדורה: 06

פרק משני: סוגיות בהתקשרות

נספח ב – [טבלת שינויים שבוצעו בהוראה]

מהדורה חדשה	תאריך ביצוע עדכון	סעיף/ים מושפע/ים	תיאור עדכון / נימוקים
02	01.06.2009	3 - הגדרות	עדכון הגדרות על בסיס תקנות 1 ו- 2 בתח"ם
03	01.09.2009	נספח א סעיף 11 - התקשרות עם המדפיס הממשלתי	שינוי סכום הסף המחייב פנייה למדפיס הממשלתי מ- 12,500 ₪ ל- 50,000 ₪
04	24.03.2010	נספח א סעיף 13- התקשרות עם השירות המטאורולגי	הוספת חובת התקשרות עם השירות המטאורולגי לרכישת מידע מטאורולגי.
05	16.08.2011	נספח א סעיף 3 – התקשרות עם לפ"מ	עדכון השירותים להתקשרות עם לפ"מ החל מ-1 בספטמבר 2011
06	25.06.2013	4.2, 4.1	עדכון הסעיפים לעניין אופן ביצוע ההתקשרות עם הגופים המפורטים בנספח א
		נספח א	הוספת פירוט לעניין לשכת העיתונות הממשלתית וביטול ההנחיות לעניין הרשות הלאומית להסמכת מעבדות וחברת ענבל

נספח 2

העתק הכתבה מיום 30.8.2015

באתר "נענע 10"

מדי-ביטחון

"למה רמי יהושע? כי טוטו"; כך ניסתה לכאורה רגב להעביר מיליונים למשרד פרסום - ללא מכרז

עודכן 30/08/2015 20:41
ספי עובדיה

הקלטות שיחות של שרת התרבות עם יועציה הבכירים, שהגיעו לידי חדשות 10, חושפות כיצד פעלו במשרדה מאחורי הקלעים כדי לאשר בחירה במשרד הפרסום יהושע TBWA, ללא כל מכרז, עבור קמפיין בתחום התרבות. זאת, תוך שימוש בנימוקים מתחום הספורט ומתוך מחשבה תחילה אודות האופן שבו ניתן להימנע ממשבר תקשורת. משרד התרבות והספורט בתגובה: "ההצעה הטובה ביותר לקמפיין הגשה מטעם הטוטו, באמצעות משרד הפרסום"

רהיטים במחירים שפויים

רהיטים לבית ולגינה בייבוא ישיר - במחיר ישיר
www.chinabuy.co.il

תחקיר חדשות 10 חושף הערב (ראשון) כיצד ניסתה לכאורה שרת התרבות והספורט, מיירי רגב, לתאם עמדות עם יועציה כדי לתרץ מדוע, בניגוד להמלצות המשפטיות, העבירה מיליוני שקלים לפרסומאי בכיר.

הקמפיין הפרסומי של משרד התרבות והספורט, "לא לדאוגסט", בראשותה של רגב ובהפקתו של המשרד המוכר יהושע TBWA של רמי יהושע, יצא לדרך בטלויזיה וברשת האינטרנט לפני שבועות אחדים. מאחוריו, ההצעה לספק להורים, המותשים מהחופש הגדול הבלתי נגמר, למצוא בקלות תעסוקה לילדים שבחופשה: הופעות, פעילויות ואירועי בידור לכל המשפחה.

זאת לא הפעם הראשונה שמשרד פרסום פרטי אחראי לקמפיין ממשלתי, אלא שלשם כך יש לעבור הליך של מכרז דרך לשכת הפרסום הממשלתי, לפ"מ, ודרך המשרד הממונה. לא כך הפעם. יותר מ-2.5 מיליון שקלים מכספי הציבור הועברו ישירות למשרד ללא כל מכרז, בלי הליך מסודר ובתהליך מאוד שנוי במחלוקת- בלשון המעטה.

שיח התרבות והספורט מיירי רגב: "המטו ודא... אה, חלק ממשרד התרבות" צילום: רוטרס

כך נשמעת שיחת ונידה של אנשי משרד התרבות והספורט, שבה מנסים לכאורה לתאם גרסה שתבהיר מדוע המשרד הממשלתי, בראשותה של מיירי רגב, העביר מיליונים לפרסומאי בכיר, ולא פעל כפי שנדרש ופנה למכרז. באותה שיחה דורשת רגב במפורש שלא לציין כי היא זו שדרשה את בחירת המשרד.

בכיר א': "למה בחרנו ברמי יהושע? אנחנו מסבירים שהיה סיעור מוחות של כמה משרדי פרסום, השרה ביקשה..."

רגב: "לא, לא, לא טוב לא טוב! תשובה רעה, רעה, רעה! למה רמי יהושע? משרד התרבות והספורט, הטוטו הוא חלק ממשרד התרבות, הוא חלק ממדיניות של הפעלת אה... מדיניות של ספורט, משרד התרבות והספורט, הטוטו."

בהקלטות שהגיעו לידי חדשות 10 נשמעת השרה מיירי רגב יחד עם יועץ התקשורת שלה, מאיר טויסה, ושני בכירים נוספים במשרד. שיחת הוועידה קוימה לאחר שיועצים משפטיים במשרד הביעו מורת רוח מהעברת הכספים לרמי יהושע ללא מכרז. "זה לא מחזיק מימ", כהגדרתם.

הקטשין "לא לדאוגוסיט" של משרד התיירות והספורט צילום: פייסבוק משרד התרבות והספורט

Promoted Links by Taboola
Promoted Links by Taboola

כתבות מומלצות

אשתו של נעם פדרמן נגד בעלה של רחלי רוסנר: "הטריד אותי מינית"

מהם עשרת הדברים שאת חייבת בתיק האיפור שלך?
Saloon

החשש של רגב ואנשיה הוא לא מהיעדר האובייקטיביות של התהליך, אלא מכך שהעברת התקציב ללא מכרז תדלוף לגורם חיצוני, ותעמיד את השרה במצב לא נעים.

בכיר א': "יש כאן בעיה, עשינו דיון משפטי קצר בבוקר, מה שאת אומרת השרה זו היתה האמירה הראשונית שלנו, ואז התברר שזה לא כל כך מחזיק מים מבחינה משפטית. כרגע למשפטינים, תקשיבו עזבו, זה לא נכון מה שאתם אומרים לגבי הטוטו, ואנחנו בשקט יכולנו ללכת ללפ"מ (לשכת הפרסום הממשלתית) ולעשות את זה במהירות, אפילו זה גם פוטנציאל אוטומטית ללכת ללפ"מ. צריך בכל זאת להסביר הסבר נוסף למה הלכנו לרמי יהושע. ההסבר של הטוטו הוא לא מספיק טוב, צריך להוסיף עוד מימד."

בכיר ב': "ולכן אני אומר, לכן אני אומר בפרוסוקול שמופיע בדירקטוריון של הטוטו שזה רמי יהושע, רמי יהושע נבחר על סמך בקשת המשרד להיות עם רמי יהושע ואני אומר שיהיו לא מעט דירקטורים שיוציאו את הפרוסוקול הזה. אנחנו רוצים להיות זהירים אז אנחנו חושבים על זה מראש."

רגב: "אבל רגע, מה זה אנחנו בחרנו, מה, אתם רוצים להגיד לי שרמי יהושע לא עבד בטוטו?"

בכיר ב': "עבד בטוטו, אבל, ב... ב... בדירקטוריון הוא אושר על פי בקשת המשרד."

תמונת המצב מסתבכת מול אזני השרה. השאלות המטרידות עולות גם מפי בכירי משרדה, שמחפשים מוצא משפטי ותקשורתי.

בכיר א': "יש לנו פתרון, השרה, אני רק רוצה להציג אותה, הפתרון הוא, הפתרון הזה מקובל גם על המשפטינים כאן, כדי להתמודד גם עם הסוגייה של לפ"מ וגם עם הסוגייה שכבכול אנחנו פנינו לטוטו וביקשנו למנות את רמי יהושע, שזה מופיע בפרוסוקול של הדירקטוריון שלהם. עכשיו הפתרון שלנו הוא כזה: היה סיעור מוחות, השרה ביקשה רעיונות כדי לעשות את הפרויקט הזה, כי זה היה הרעיון שלה והחזון שלה, הטוטו יחד עם משרדים נוספים שזה אספן, ואמיר דן ואחרים, בא עם רעיון, הרעיון שהטוטו בא, הוא בא יחד עם הזכייין שלו, יחד עם רמי יהושע. זה היה הרעיון של הטוטו וכתוצאה מזה הוחלט ללכת עם הטוטו והזכייין שלו כי הם הביאו את הרעיון."

מירי רגב: "טוב, מאה אחוז, מאה אחוז."

שרה הרצובת, טידי רגב: "כל התהליך אישי על ידי המשפטנים" צילום: חדשות 10

השרה רגב נשמעת מרוצה מהפיתרון, אלא שכאן מתערב יועץ התקשורת מאיר סוויסה, מוצא פרוצדורה בגרסה ומבקש מקצה שיפורים:

מאיר סוויסה, יועץ התקשורת: "השרה, השרה, זה לא פתור. התשובה הזאת לא פתורה. מי שירצה לחפש אותנו ולטוס יש מלא שואלים ברוך ה', אה... יוציא את הפרוטוקול הזה וצריך להיות הסבר שהוא לא רק משפטי אלא הוא גם מקצועי וזה מה שחסר".

בכיר א': "לא, לא, יש הסבר מקצועי. הם השיגו קונספט מנצח! אהבנו אותו".

בכיר ב': "אני הייתי בדיון והכל וכל מי שיבחן את זה".

מאיר סוויסה: "מה קדם למה?"

בכיר א': "רגע מאיר, אני מציע לעשות סדר. במבחן המציאות כל העולם הגיע לחדר הישיבות במשרד והציע רעיונות".

מירי רגב: "נכון".

בכיר א': "אם זה מנהל תרבות, אם זה תרבות לישראל, אם זה הטוטו, אם זה תרבות לישראל, אם זה הטוטו, אם זה גוף שנקרא ספורט עממי, לא זוכר את השם שלו, כל אחד הציג רעיון".

מאיר סוויסה: "רגע בסדר, זה ברור רק שאלה, שאלה. שאלה היא בהקשר הזה, זה היה דורש מכרז או לא דורש מכרז?"

בכיר א': "שניה, תן לי, לא. לשמוע רעיונות לא דורש כלום. הוצגו רעיונות".

מאיר סוויסה: "זה הרעיון".

בכיר א': "שניה, אני איתך, אז תן לי לסיים. הוצגו רעיונות הרעיון של הטוטו, אני מדגיש, הרעיון של הטוטו היה הרעיון המנצח, רמי יהושע הגיע תחת הטוטו".

מאיר סוויסה: "רגע".

רגב: "אז זה הדבר הכי נכון להגיד, זאת גם האמת".

מאיר סוויסה: "אז אם, אז אם רוצים לסגור פינה, אני חושב צריך לסגור אותה בדיוק במקום הזה".

ושב השרה מתרצה, אבל סוויסה ממשיך להקשות:

מאיר סוויסה: "ישאלו למה לא ניתנו לעוד משרדים הדדמות להציע את מרכולתם?"

בכיר א': "כאן באה התשובה של השרה שהטוטו ותרבות ישראל הם זרועות שלנו ואיתם אנחנו מביאים להתייעצות".

רגב: "בסדר גמור".

רגב בתגובה: "התהליך אושר כהלכה ובוצע כדיון"

בסימונה של שיחת הוועידה נבחרה הגרסה הבאה: רגב אינה קשורה לעניין, ומי שהביא את יהושע זה בכלל הטוטו. אלא, שבידי חדשות 10 עדויות המצביעות על קשר בלתי אמצעי בין השרה לבין יהושע קודם להחלטה להפקיד בידיו את הסכומים הללו.

שתי שאלות משמעותיות עולות בעקבות השיחה הזאת, שמעניקה הצצה נדירה לאופן שבו מחולקים מיליוני שקלים בחדרים הסגורים, נותרו ללא תשובה: מה הקשר של הטוטו, שעוסק בקידום ספורט, להפינג תרבות שמקדמת השרה ומדוע התקשה השרה החברתית להוציא מיליונים מכספי הציבור ללא מכרז מסודר.

השרה רגב בתגובה: "כל ההליך מתחילתו ועד סופו אושר על ידי המשפטנים של המשרד ובוצע כדיון. נקודה".

ממשרד התרבות והספורט נמסר בתגובה: "חלק הארי מתקציב הפרויקט ממומן ממשרד התרבות והספורט וחלקו מהטוטו שתומך בקידום הספורט העממי ותכנית השיווק".

"משרד התרבות והספורט ביקש ממשרדי הפרסום והיח"צ שעובדים עמו בשגרה רעיונות לשיווק הפרויקט. ההצעה שנמצאה הטובה ביותר הייתה הצעתו של הטוטו באמצעות משרד הפרסום רמי יהושע - ולכן הקמפיין נעשה ע"י ספק זה".

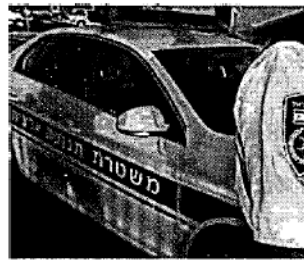
"בקשר להקלטות: מדובר בסימולציה תקשורת. היה חשוב להיערך למסיבת העיתונאים ולהבהיר בה כי הכול נעשה כדין לרבות אישורם של הגורמים המקצועיים והיועצים המשפטיים שאישרו את הפרויקט ודאגו להסדרת המימון. אין בסימולציה כדי ללמד על המציאות אלא על שאלות ותהיות שעלולות לעלות מצד כתבים".

מהטוטו נמסר בתגובה: "עלות אירועי הספורט העממי בפרויקט "לא לדאגוסט" היא 5 מיליון ש"ח מתוך העלות הכוללת בסך כ-15 מיליון שקלים. הטוטו נענה לבקשת משרד התרבות והספורט לממן את הפרסום לפרויקט בסך של עד 2.5 מיליון שקלים".

אולי תאהבו גם

מדריך הווידאו להשקעה בנדל"ן בארה"ב שאתם חייבים לראות
CityR

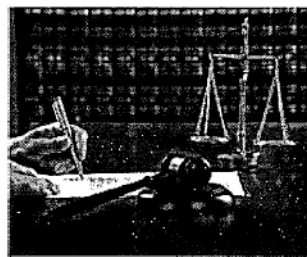
כל נהג בישראל חייב לקרוא את הכתבה הזאת...
אידי מדיה

יו"ר ועדת ספרד של לשכת עורכי הדין: "אזרחות פורטוגלית עדיפה על אזרחות...
כלכליסט

הילד שלכם קיבל רישיון? יש לנו רעיון למתנה מושלמת בשבילו וגם בשבילכם. (חדשות רכב)
insite-mag.co.il

מה עושים כאשר הלקוח מחליט לתבוע את עורך הדין?
ביטוח ישיר

סיפורי זוועה שכל אחד חייב לקרוא לפני מכירת הרכב
Globes

Sponsored Links by Taboola
Sponsored Links by Taboola

כל הזכויות שמורות © 2011 נענע 10 בע"מ

נספח 3

העתק מפניית ערוץ 10 למשרד
התרבות והספורט מיום 30.8.2015

Tali Michlin

נושא: בקשה לתגובה- ערוץ 10 FW:

מאת: Shavit Greenberg <shavitg@10.tv>
תאריך: 30 17:08:56 בשעה GMT+3 באוגוסט 2015
אל: "maayan.adam87@gmail.com" <maayan.adam87@gmail.com>
נושא: בקשה לתגובה- ערוץ 10

לכבוד: משרד התרבות והספורט
הנדון: בקשת תגובה - חדשות 10

שלום רב,

היום בערב (יום ראשון ה-30.8) תשודר במהדורה המרכזית של חדשות 10 כתבה בנושא הפרויקט "לא לדאוגוסט".

אבקש את תגובתכם לגבי השאלות הבאות:

1. מי הגה ויזם את פרויקט "לא לדאוגוסט"?
2. מאיפה יצא תקצוב הפרויקט?
3. האם תקציב הפרסום לפרויקט עבר מכרז מסודר? האם תקציב הפרסום עבר דרך לפמ?
4. האם היתה הכרות מוקדמת בין השרה לפרסומאי רמי יהושע?
5. האם השרה ומר יהושע נפגשו ערב הרמת הקמפיין?
6. האם ישנם קשרים עסקיים בין יועץ השרה מאיר סויסה לפרסומאי רמי יהושע?

אבקש לקבל את תגובתכם עד השעה 18:30 היום.

בברכה,

שביט גרינברג
ריכוז מהדורת חדשות 10
052-8626149
shavitg@10.tv

*****
This footnote confirms that this email message has been scanned by
PineApp Mail-SeCure for the presence of malicious code, vandals & computer viruses.
*****

נספח 4

העתק תגובת משרד התרבות

והספורט מיום 30.8.2015

Tali Michlin

נושא: בקשה לתגובה- ערוץ 10 FW:

From: Lior Landenberg [mailto:liorl@10.tv]
Sent: Thursday, December 03, 2015 1:05 PM
To: Tamar Turjeman-Kedem
Subject: בקשה לתגובה- ערוץ 10 FW:

פרויקט "לא לדאוגוסט" נולד במשרד התרבות והספורט וביזמת השרה מירי רגב כחלק מהרצון לתת מענה למצוקת האוכלוסייה שבמהלך חודש אוגוסט נותרת ללא מסגרות לילדים ולאחר שכספים רבים הוצאו על פעילויות הקיץ

המענה ניתן בעיקר ביישובי הפריפריה כחלק מהמדיניות החדשה של המשרד אשר מבקש להנגיש פעילות של תרבות וספורט, איכותית ועשירה, לכלל האוכלוסייה

החלק הארי מתקציב הפרויקט ממומן ממשרד התרבות והספורט וחלקו מהטוטו שתומך בקידום הספורט העממי ותוכנית השיווק

משרד התרבות והספורט ביקש ממשרדי הפרסום והיח"צ שעובדים עמו בשגרה רעיונות לשיווק הפרויקט. ההצעה שנמצאה הטובה ביותר הייתה הצעתו של הטוטו, באמצעות משרד הפרסום רמי יהושע – ולכן הקמפיין נעשה ע"י ספק זה

הקמפיין פורסם בכל המדיות ובפריסה ארצית כיוון שמדובר בפרויקט שנעשה לראשונה והבאתו לידיעת הציבור היא הכרחית למימוש המטרה

לשמחתנו 200,000 איש הצביעו ברגלים זוהי ההוכחה שזה פרוייקט שהיה בו צורך ושהפרסום עובד

From: Shavit Greenberg
Sent: Thursday, December 03, 2015 1:02 PM
To: Lior Landenberg
Subject: בקשה לתגובה- ערוץ 10 FW:

From: Shavit Greenberg
Sent: Sunday, August 30, 2015 7:07 PM
To: Noa Burshtein; Noam Cohen
Subject: Fwd: בקשה לתגובה- ערוץ 10

נשלח מה- iPhone שלי

תחילת ההודעה שהועברה:

מאת: Shavit Greenberg <shavitg@10.tv>
תאריך: 30 17:08:56 בשעה GMT+3 באוגוסט 2015
אל: "maayan.adam87@gmail.com" <maayan.adam87@gmail.com>
בקשה לתגובה - ערוץ 10: נושא

לכבוד: משרד התרבות והספורט
הנדון: בקשת תגובה - חדשות 10

שלום רב,

היום בערב (יום ראשון ה-30.8) תשודר במהדורה המרכזית של חדשות 10 כתבה בנושא הפרויקט "לא לדאוגוסט".

אבקש את תגובתכם לגבי השאלות הבאות:

1. מי הגה ויזם את פרויקט "לא לדאוגוסט"?
2. מאיפה יצא תקצוב הפרויקט?
3. האם תקציב הפרסום לפרויקט עבר מכרז מסודר? האם תקציב הפרסום עבר דרך לפמ?
4. האם היתה הכרות מוקדמת בין השרה לפרסומאי רמי יהושע?
5. האם השרה ומר יהושע נפגשו ערב הרמת הקמפיין?
6. האם ישנם קשרים עסקיים בין יועץ השרה מאיר סויסה לפרסומאי רמי יהושע?

אבקש לקבל את תגובתכם עד השעה 18:30 היום.

בברכה,

שביט גרינברג
ריכוז מהדורת חדשות 10
052-8626149
shavitg@10.tv

*****
This footnote confirms that this email message has been scanned by
PineApp Mail-SeCure for the presence of malicious code, vandals & computer viruses.
*****

נספח 5

העתק מכתב ב"כ הנתבעים מיום

3.9.2015

עדי פלנר רונה כרפ יאורית סופר-רובין צ'ליל בינבול עמית בכלר עומר שני יהונתן רסקין רונה אילן שירי פורת ליני פלדמן רומי מרטין מיכאל לחמי ענבל ברוש דנה גולדשטיין שלי גרויסמן איא אנגל זהר חיים-לינגר ליר פורר חנני שואף ליר באסא אורטל ראס אילי גרברג חגית מאור קרטובסקי הדר גרדר מירב גרינשפן שיר דין רותם מעולם אל אבירם	דורון רנגלר הגר קרן-חכים נדב אוברמן עה כהן הילה גבאי אייל קניאק דורון קול הילה זקס מיכל ברנדל איתיאל בן חיים אסתר בן דוד קרולין זיימר יוגודי צחי האופסמן אורן שלום הגר נגלר משה מויאל נעמה משה קרן שורצברג עמיה גולדשטיין עמיר פינטוב עומר בר שני וקסלר אמיר רזון קארין אילון טלי מיכלין קרן שמואלי נתלי אסקירה נעה מדיג רוני אשורף ניר שלומי דהן חן הרשקוביץ-אוחיון שי אביסל יאנה רבמביץ' מור גורין נסלי שניידר	סל ויזנגרין זיו שורץ יעל רומר רנית וולמן אלעד אופק מירב בר-זיק אופירה אלון חגית הורוביץ גלעד טפיאס ורד אורן מעין שניר שרה גילת אורי אבני יעל שמעון-מני דיקלה לביא פישר נוהר ברסלר מורן רביע-פררה רוני ורהפטיג שלום הרשקוביץ אסף גבאי אריק קופמן סניה כהן לירון כהן אלדד מלר ורדית זילבאום אשרת מור-ברק ליטל גוסף מיכל שאפ קרן כהן טלי דלויה רעות גולדשטיין קרן אלון מירן סדלסון עדי גינצברג מורן רום	שי צדיק הילה זונדר מרב שיבק ליאת וולמבסקי-נימן שירי טרפון-גל שרון רזון אפרת שרון וורן ויינברג מיכל ניסני סיון עומר שניא כץ גלי פרידהוף מורן פרידמן הדר זיו עיינה נימן מיה כסלו מיכל תמר דר להב שילה הרשקוביץ אורי ינקו יואב חובב שרון קליין-מנבר נעמה גיל ד"ר אבי אוסטרמן בוזע תבור שיר אור רוני שטינמן אורית הירשברד איתי דולב יסמין רובין נירת הציג רעות ארביב אלעד שולמן נעה ברהום ברק גליקמן	ראובן בכר אמיר חן אברהם וול ד"ר גיל אוריון ישראל פישר רונלד להמן ערן יניב עטיר יפה טל אייל-בוגר יורם בונן רו ספר תמר תורג'מן-קדם ענת שבט שמואל חמו מיכל פקטור מיסל בן-בסט צפירי נגבי מירי קמחי-גולדשטיין גלעד וינקלר אורית מלכא עודד רביבו שי תקו רן סיסון שי עדולם ישראל מרקוביץ' שניא המר דן צפירי בוזע נימן ניצן סנדר עמרי שלה שלי אבגי-גולברג ליאת הלפרין עמית דת דרור מתתיהו שירלי קציר
--	--	--	--	--

3 בספטמבר, 2015
מבלי לפגוע בזכויות

בפקסימיליה ובדואר רשום

לכבוד
מר אלעד איזנברג, עו"ד
אורלנסקי, איזנברג, מוזסון ושות' - עורכי דין
דרך ששת הימים 30
בני ברק 5120261

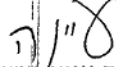
שלום רב,

הנדון: מכתבכם בשם השרה מירי רגב
סימוכין: מכתבכם מיום 31.8.2015

- בשם מרשינו, חדשות 10 בע"מ וה"ה גולן יוכפז וספי עובדיה, הרינו להשיב למכתבכם שבסימוכין, כדלקמן:
- מרשינו בתנו את הטענות המועלות במכתבכם שבסימוכין והם דוחים אותן מכל וכל.
  - הידיעה שפורסמה ביום 30 באוגוסט 2015 במסגרת מהדורת החדשות המרכזית בערוץ 10 (להלן: "הידיעה"), פורסמה בהתאם להוראות הדין, ובכלל כך גם הוראותיו של חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965.

3. המידע שהוצג בידיעה הינו ברור ומדבר בעד עצמו, ועל כן מרשינו אף דוחים את פרשנותכם לידיעה כפי שזו מוצגת במכתבכם.
4. כך, למשל, הפרשנות הנזכרת בסעיף 5 למכתב ולפיה, כביכול, "מר דמי יהושע הינו מקורב למרשתי וזו הסיבה, שלמרשתי היה, מן הסתם, רצון לסייע לו ולהעביר לו כספים" - אינה נזכרת בידיעה ואף אינה עולה בקנה אחד עם המבחן האובייקטיבי הנוהג בידינו לשון הרע.
5. עוד יובהר כי המידע שהוצג במסגרת הידיעה הוא אמת, ובוסס, בין היתר, על מסמכים, עדויות ותקלטות שונות המצויות בידי מרשינו, לרבות תקלטת השיחה אשר הובאה בידיעה.
6. בניגוד לנטען בסעיף 10 למכתביכם לפיו התקלטה הוצגה "באופן סלקטיבי ומגמתי", הרי שהתקלטה הושמעה כהווייתה ותוכנה הובא כמות שהוא.
7. בנוסף, אין ולא יכולה להיות כל מחלוקת באשר לעניין הציבורי הרב הטמון בפרסום הידיעה.
8. בנסיבות אלה מרשינו דוחים את דרישות מרשתך, לרבות את דרישתה לפרסום התנצלות.
9. למען הסדר הטוב יצוין כי אין באמור לעיל כדי לגרוע מכל זכות או טענה העומדת למרשינו, כמו גם שאין בו כדי למצותן.

בכבוד רב ובברכה,

עיינה נוימן, עו"ד

פישר בכר חן וול אוריון ושות'

העתק: מר גולן יוכפז, מנכ"ל, חדשות 10 בע"מ
מר ספי עובדיה, כתב, חדשות 10 בע"מ
עו"ד איילת בן חיים-גת, יועצת משפטית, חדשות 10 בע"מ

